

Giới thiệu Quý Công Tử Ngang Ngược

Truyện Quý Công Tử Ngang Ngược của tác giả Tứ Nguyệt là truyện ngôn tình với cô bé lọ lem và chàng hoàng tử hào hoa, phong nhã.

Chàng hoàng tử khi thì giúp đỡ cô nhiệt tình, khi thì cháy hết mình với nàng.

Tuy vậy nhưng cô biết bản tính đào hoa của hắn nên không muốn con tim mình thuộc về hắn, nhưng không thể nào kháng cự được. Vì hắn đâu có khi nào thiếu thốn nữ nhi vây quanh, nên nàng mới phải làm thế.

Bạn đang đọc truyện *Quý Công Tử Ngang Ngược* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1

Mở đầu

“Chị, chị không nói thật phải không?”

“Ừ”

“muốn mua một người đàn ông?”

“Ừ”

“Nhưng....”

Không để ý tới khuôn mặt của hai đứa em gái đang nhăn lại, Khả Khả vẫn chăm chú ghi quảng cáo tìm người.

Nhưng thay vì nói tìm người, cô em Salsa nói “mua” nghe nó đúng hơn, bởi vì Khả Khả cần một người đàn ông làm việc lâu dài.

“Cô, xin hỏi công việc chủ yếu là làm gì?” nhân viên công ty quảng cáo lịch sự cười hỏi, chỉ là Khả Khả vẫn luôn để ý thấy ánh mắt của người đàn ông này đang nhìn Salsa.

Cũng khó trách, Salsa là người đẹp nhất trong nhà họ Băng, Salsa cũng hiểu điều đó, mới mười sáu tuổi nhưng cô rất xinh đẹp, là cô gái rất được yêu thương.

“Công việc của siêu nhân.” Yaya thì thầm, làm cho Salsa phát ra tiếng cười khẽ như tiếng chuông, nụ cười này làm cho người đàn ông trước mặt càng thêm chói mắt ngơ ngáo ngáo.

“Đừng! Siêu nhân! Tôi nghĩ gia đình tôi muốn là một siêu nhân.” Salsa cũng nói thêm

“Cái gì? Việc này.....”

Anh nhân viên mới mở miệng, Khả Khả liền lạnh lùng nhìn anh ta, khuôn mặt vẫn đang suy nghĩ của anh ta bị cô trừng sợ hết hồn, vội vàng im lặng.

“Làm phiền anh.”

“vâng, vâng, không có gì” đối với ánh mắt nghiêm nghị của cô. Anh nhân viên nghĩ cô gái tên Khả Khả này có thể so với quản lý trực tiếp của anh ta.....không! không. Ngay cả quản lý trực tiếp sợ là cũng không so được với cô.

Bởi vì cô gái này chỉ mới hai mươi tuổi nhưng đã có suy nghĩ chín chắn của người sáu mươi tuổi và một đôi mắt tinh táo, hơn nữa vẻ ngoài bình thường của cô đứng cạnh hai cô em gái xinh đẹp, chỉ có thể nói là..... hơn bình thường. Tạo cho người khác cảm giác khó gần.

“Chị, thật sẽ làm vậy sao?” Salsa vừa nghĩ trong nhà có thêm một người đàn ông đi qua đi lại, có ngại không?

“Nếu em không thích, thì tất cả công việc của em phải làm cho xong, như vậy thì.....”

“Đâu có, đâu có, đâu có, em không có ý kiến.” Salsa đầu hàng.

Khả Khả chuyển ánh mắt sang cô em yaya, “Yaya, em có ý kiến gì không?”

“Không có.”

“Tốt lắm.” Khả Khả hài lòng gật đầu, giống như một nữ vương không thể cãi lời.

Đối với nhà họ Băng, thân phận của Khả Khả không khác nữ vương là bao nhiêu, nhưng nữ vương còn một thân phận khác là người giúp việc siêu cấp

Kể từ sau khi ba cô qua đời, nhà chỉ còn mình mẹ và ba chị em cô trông một mảnh vườn không lớn cũng không nhỏ, lúc đầu trong nhà cũng có một người giúp việc, chỉ là người ta thấy lương thấp, luôn lười biếng còn hay đi trễ, nhưng điều làm Khả Khả ghét nhất là tên thói tha đó dám táy máy tay chân với em gái cô

Cho nên, sau khi Khả Khả cho tên thói đó một bạt tay liền lấy chổi quét hẩn ra khỏi cửa.

Ở nhà họ Băng, ba chị em cô gắng làm việc, nhưng Khả Khả nhận ra rằng vẫn phải có một người đàn ông, dù sao khi hết hè, hai em của cô phải đi học lại, mặc dù cô cũng nghĩ đến việc nghỉ học, chuyên tâm lo cho cuộc sống trong nhà, nhưng một mình cô cũng không thể làm nên chuyện gì.

Cho nên cô quyết định cẩn thận chọn lựa một người đàn ông siêu cấp như siêu nhân tính tình tốt bụng.

“Làm phiền anh, vậy chúng tôi về trước chờ tin tức.”

“Vâng, cô Băng.”

Sau khi nhìn ba cô gái rời đi, người nhân viên nhìn tờ quảng cáo của các cô, một hơi thở dài. Thật sự các cô cần một siêu nhân, người bình thường chắc không đáp ứng được yêu cầu này.

Vừa nghĩ đến ánh mắt của cô gái tên Băng Khả Khả đó, anh ta quyết định hoàn thành xong việc này, nếu không hậu quả tự gánh, không ỏn.

Quý công tử đã man l

Tôi yêu anh sao?

Cái này tôi cũng muốn biết, tôi vẫn thường xuyên tự hỏi nhưng tôi vẫn không biết.....

Chương 1

Sau giữa trưa, Khả Khả mệt mỏi đứng không vững, toàn thân như bị rút hết sức lực. Trong vườn có vẻ nóng bức hơn, trong không khí bốc lên hơi nóng không giảm, cô sắp bị phơi thành thịt khô.

Salsa và Yaya đã sớm trốn mất, mẹ bảo hai đứa nó đi rót cho Khả Khả ly trà đá, kết quả hai tiếng rồi, cái ly cũng chẳng thấy nói chi đến người.

“Quý ám! Trời nắng đâu có tốn tiền?” Khả Khả một mình lăm bầm, cúi đầu cố gắng cuốc đất, chuẩn bị cho ngày mai ươm hạt giống.

Đang lúc Khả Khả còn chút ý chí cuối cùng cố gắng làm việc thì mẹ cô đứng ở cửa vườn kêu lên.” Tiểu Khả, có người tới giúp việc rồi!”

Cái gì? Khả Khả dừng lại động tác, cô nghĩ rằng xã hội bây giờ sẽ không ai thích đi làm bò cạp, cho nên sau khi phỏng vấn được vài ngày, cô đã nản lòng, những người đến đây cũng thấy công việc quá cực khổ, tiền thì ít, căn bản là không ai chịu làm.

Cho nên, cô cũng không muốn lãng phí thời gian làm việc.

“Mẹ, mẹ đi phỏng vấn là được rồi.” Khả Khả không ngẩng đầu mà la to.

“Nhưng mẹ không biết hỏi gì cả?”

“Hỏi người đó chịu cực được không. Có thể một mình làm việc của ba người không, có thể khi cần thì đến liền không, cần là đến ngay, quan trọng là phải.....” Khả Khả hít sâu một cái hướng về phía cửa hô to: “Tiền lương mỗi tháng chỉ có hai nghìn đồng mà thôi.”

Khả Khả hét xong, đột nhiên phát hiện có bóng người thật cao không biết từ khi nào đã đứng sau lưng cô, chặn lại một chút nắng.” Đồng ý! Khi nào có thể bắt đầu công việc?”

Khả Khả mở to mắt nhìn, kinh ngạc nhìn khuôn mặt người đàn ông.” August?” Anh ta sao lại ở đây?

Trên khuôn mặt anh tuấn của August lộ ra nụ cười thật đẹp.” Đúng rồi!”

Khả Khả liếc August một cái, lại quay về với công việc, căn bản xem anh ta như người vô hình.

“Khả Khả, em thật là vô tình!” August ngồi chồm hổm xuống, giọng nói vô cùng uất ức.

“Đối với anh không cần quá khách sáo!”

“Em vẫn còn giận anh?”

Khả Khả làm gì phải giận anh ta, giận anh ta cũng chẳng làm gì, dù sao anh ta cũng là cậu chủ không lo ăn mặc, nên nhìn cô là người có số khổ, là cô bé lọ lem sao?

“Khả Khả, em hãy nghĩ lại đi, anh và em là đàn anh và đàn em trong một trường, em giúp anh một lần, được không? Đàn em giỏi của anh.”

“Người có thể giúp anh làm bài tập nhiều lắm mà? Không phải chỉ có mình em!” Khả Khả nghĩ dù sao mình cũng sắp nghỉ học, đâu có dư sức mà giúp cậu chủ này làm bài tập hè.

Đương nhiên August biết muốn tìm người giúp anh ta làm bài tập là chuyện nhỏ, nhưng không hiểu sao, anh ta chỉ thích Khả Khả, có lẽ cô không giống như những nữ sinh khác luôn trông hoa si bên cạnh anh, nhìn anh chảy nước miếng, ngược lại làm cho lòng tự cao của người đàn ông trong anh ta bị đá kích nghiêm trọng, cho nên mới thích giỡn với cô.

Hiện tại lại đang nghỉ hè, August ở nhà một mình thật là chán, lại không muốn đi ra ngoài chọc gái, bởi vì người đẹp luôn thích kiêu ngạo, thích được người ta tranh giành, anh thì làm biếng. Nhưng không biết vì sao, anh chỉ thích đi tìm Băng Khả Khả _____ nhất là trong mùa hè nắng chói chang thế này.

“Anh vừa nghe em xin tạm nghỉ học, liền đến tìm em ngay.”

“Cảm ơn sự quan tâm của anh.Chân!” Khả Khả tức giận la lên.

August dõng dạc, nói tiếp: “Khả Khả, em đừng lạnh lùng như vậy, anh thật lòng mà.”

“Tôi biết rồi! Đáng tiếc là không cần,” Khả Khả ngẩng đầu hết sức nghiêm túc nói với August: “Tôi nghỉ học đối với anh cũng không có ảnh hưởng gì?”

“Đương nhiên là có, em đối với anh có ý nghĩa vô cùng lớn.” Đây là sự thật, anh ta một chút cũng không nói dối.

Khả Khả tròn mắt, lại nhìn xuống tiếp tục đào đất.

Cô cho là mình có thể ở học viện Nam thánh trải qua bốn năm đại học, nhưng thầy lại thấy cô có khả năng tốt, để cử cô làm Phó hội trưởng hội học sinh, mà hội trưởng là con lai Trung với Mỹ - August.

August làm việc nhanh nhẹn, là một người có tài, cộng thêm chiều cao một mét tám, quả thật chính là hoàng tử cười ngửa trắng trong lòng các bạn nữ, tóc màu nâu nhạt khác với người khác, điều này cũng giúp anh ta tiết kiệm được tiền nhuộm tóc, trên người mặc toàn hàng hiệu, cũng làm Khả Khả nhìn không ưa.

Khả Khả mặc quần áo mua ở chợ đêm tốn hết một trăm đồng một bộ, đứng chung với August, chính là phiên bản hiện đại của hoàng tử và cô bé lọ lem, cho nên cô biết tự lượng sức mình không nên đi trêu chọc anh ta.

“Nếu không anh trả cho em một nghìn đồng một bài báo cáo được chứ?”

Khả Khả xoay lưng tiếp tục công việc.

“VẬYhai nghìn nguyên?”

Khả Khả không trả lời càng thêm ra sức.

“VẬY ba ngàn?”

Anh ta đúng là cậu chủ không nhiễm chút phong trần thế gian dám dùng tiền để cô? Đây thật sự là sĩ nhục!

Thấy Khả Khả không quan tâm, August cho là cô chê ít, vì vậy lại tăng giá: “Được rồi, bà cô của tôi ơi, em cứ ra điều kiện, chỉ cần em đồng ý với anh.”

Vì bài tập hè, August lại có thể tự hạ mình như vậy? trong suy nghĩ của Khả Khả bài tập hè chỉ là một số nghiên cứu khởi đầu của văn học với tương lai phát triển thôi.

Chờ chút.! Khả Khả đột nhiên nhớ ra, đứa con cưng này dù là tiếng Nhật, tiếng Anh hay chữ Quốc Ngữ đều nói rất chuẩn, nhưng lịch sử năm nghìn năm của Trung Quốc đối với anh ta thì quá sâu xa rồi, cũng khó trách anh ta đau đầu nhức óc.

Khả Khả đã sớm thu thập xong tài liệu, chỉ cần sửa chữa lại chút ít, tập hợp lại là được, chỉ là cô không có thời gian, cô thiếu người làm.

Ánh mắt Khả Khả nhìn khuôn mặt của August, tưởng tượng trên khuôn mặt tuần tú dính đầy bùn đất, trong lòng dâng lên khoái cảm trả thù. Rốt cuộc bắt được nhược điểm của anh ta rồi.

“Tôi không cần tiền, điều kiện trao đổi duy nhất là _____ anh phải làm người giúp việc cho tôi, cho đến khi tôi tìm được người thay thế.”

“Người giúp việc?” August nghĩ giống như nghe được cái gì rất kinh khủng.

“Đừng! Thời gian của tôi không có, căn bản là không rảnh viết báo cáo không công.”

“Tốt! Đồng ý.” Không phải chỉ là giúp việc sao! Augus nghĩ thầm mình là người trẻ tuổi còn khỏe mạnh, không vấn đề gì, lại nói đang lúc nghỉ hè cũng chẳng làm gì, vừa đúng lúc bên này có Khả Khả, vừa làm vừa giết thời gian.

Khả Khả không nghĩ Augus đồng ý thoải mái như vậy, làm cô có chút kinh ngạc, cuối cùng thờ phào nhẹ nhõm.

Trong lòng Khả Khả tính toán tỉ mỉ, Augus bóc lột chất xám của cô, cô bóc lột sức lao động của anh ta, đây là giao dịch công bằng, ai cũng không thiệt thòi, nhân tiện có thể dạy dỗ đại thiếu gia này một chút!

Anh ta cho là làm công rất đơn giản sao? Nhất là khi làm đến kiệt sức, xương cốt giống như bị vụn ra, rất là đau!

“Vậy sáng sớm mai anh đến làm đi!”

“Tuân lệnh, nữ vương.” Augus tự nhiên ôm lấy Khả Khả, vốn chỉ là một cái ôm cảm kích, vậy mà người tính không bằng trời tính, hấn dùng lực quá mạnh, đẩy cô té xuống đất.

Một giây kế tiếp hai môi chạm nhau, cảm giác như có dòng điện chạy qua giữa hai người, Khả Khả phát hiện mình không thể nghĩ gì, cả người bị hơi thở của Augus bao vây.

Augus cũng hết sức kinh ngạc, nhưng so với sự không tự nhiên của Khả Khả, anh ta khôi phục rất nhanh.

Chương 1.2

Anh ta đang cười cô sao? Nhìn khỏe miệng từ từ giương lên, Khả Khả liền quăng cho anh ta một bạt tay.

“Đáng chết! Sao cái thùng phi này cứ một chút lại đánh người?” Augus tức giận giọng điệu không tốt.

“Ai kêu anh đối với con gái như vậy?” Khả Khả phát hiện mình đang run rẩy.” Còn nữa, không cho gọi là thùng phi.”

Chưa bao giờ có chuyện gì khiến cho cô sợ hãi, nhưng bây giờ cô lại run rẩy?

“Anh không phải cố ý.” Giọng điệu Augus vô tội, ngay sau đó lại mờ ám nhìn Khả Khả, “Chỉ là không nghĩ tới em hôn.”

“Anh dám nói thêm nữa, giao dịch giữa chúng ta xem như không có!” Khả Khả giận lên la to, khiến cho sự bình tĩnh, lí trí của cô trước giờ biến mất.

Khả Khả đột nhiên phát hiện người đàn ông này làm mình mất khả năng không chế, quá nguy hiểm!

Có lẽ cô không nên đồng ý yêu cầu của anh ta.

Augus giống như nhìn thấy sự chần chừ cùng hối hận của Khả Khả nên lập tức trả lời: “Quyết định như vậy, không được hối hận, ngày mai anh sẽ tới đúng giờ.”

“Anh.”

Khả Khả còn chưa kịp nói gì, Augus đã biến mất ở cửa vườn.

Khả Khả ngớ ra một lúc, lập tức lại chăm chú công việc trên tay, trong miệng lại không ngừng lẩm bẩm nguyên rửa con công thích trêu hoa ghẹo nguyệt kia.

Ngày mai anh ta lại dám bậy bạ, không ngoan ngoãn làm việc lại trêu ghẹo cô, cô nhất định chôn anh ta dưới đất, nếu không cô sẽ không còn là Băng Khả Khả

※※

Sáng sớm, trời còn chưa sáng, Khả Khả liền ra khỏi giường làm bữa sáng.

Không bao lâu, cháo trắng thơm ngào ngạt cùng một chút thức ăn đã dọn lên bàn, Khả Khả còn chuẩn bị bánh mì và sữa tươi, bởi vì hai em của cô không thích cháo nóng, chỉ có mẹ và cô ăn đồ ăn nóng sáng sớm.

“Khả Khả, hai đứa kia chưa thức dậy sao?” Mẹ cô chậm rãi đi đến trước bàn ngồi xuống, ánh mắt nhìn đến phòng của hai cô gái nhỏ xem xét.

“Vẫn chưa ạ. Mẹ, chân mẹ còn đau không?”

“Có một chút, nhưng không sao, uống thuốc một chút là hết.”

“Không được! Mẹ đừng dùng thuốc dân tộc bí truyền gì đó, chờ chút nữa con bảo Salsa dẫn mẹ đi bác sĩ.” Khả Khả vừa nói vừa múc cho mẹ một bát cháo nóng, cẩn thận từng chút đặt trước mặt bà.

“Nhưng Salsa hôm nay phải giúp con.”

“Mẹ, không cần quan tâm, thân thể mẹ khỏe mạnh so với việc gì cũng ưu tiên hơn, việc trong vườn con có thể thu xếp, mẹ không phải lo.”

“Khả Khả” Mẹ Băng thở dài, cầm tay cô, cô so với những bạn cùng tuổi phải gánh quá nhiều trách nhiệm, hy sinh nhiều thứ.” Thật ra chúng ta có thể bán mảnh vườn này đi, mẹ con chúng ta tiết kiệm một chút là được, con không phải khổ như vậy.”

“Mẹ, đừng lo lắng, con có thể. Vườn không thể bán đi được, đây là cha để lại, cho nên không thể bán.”

“Nhưng, Khả Khả, mẹ rất lo.”

“Mẹ, nếu mẹ muốn tốt cho con, vậy mẹ hãy chăm sóc bản thân thật tốt, như vậy là con yên tâm rồi.”

Mẹ Băng đôi mắt mở ra, “ừ, mẹ hiểu, mẹ sẽ chăm sóc bản thân thật tốt.”

“Mẹ, ha ha mẹ nhìn con cá này đi, con tự mình làm đó.”

“Giỏi, giỏi, mẹ thích lắm. ...chỉ là Salsa và Yaya sao còn chưa dậy?”

“Ngày hôm qua một đứa chơi đến nửa đêm, một đứa xem tivi đến khuya, hai con mèo đó làm sao dậy nổi?”

“Một mình con làm sao được ?”

“Không sao, hôm nay còn có một người giúp việc.” Khả Khả vừa ăn vừa nói

“Người nào ?”

“Tạm thời ạ.”

“Là người hôm qua sao?”

Khả Khả không trả lời chỉ nhún vai xem như đúng rồi.

Mẹ Băng lo lắng, “Không được.... !Khả Khả , người ta là cậu chủ sống an nhàn sung sướng quen rồi, sao có thể tới nhà chúng ta làm việc nặng ?”

“Con có nói với anh ta, nhưng anh ta vẫn cứng đầu, con không có cách.”

“Nhưng...”

“Mẹ, như vậy cũng tốt ! Mẹ tuổi cũng lớn, không thể làm việc quá sức, mà hai em dù có chịu giúp một tay thì cũng là con gái, có nhiều công việc nặng, vẫn phải cần một người đàn ông giúp một tay.”

“Nhưng người ta là con nhà có tiền.”

“Mẹ.” nhỏ giọng khuyên mẹ Băng không cần suy nghĩ quá nhiều . “Giống như mẹ nói, anh ta là cậu chủ, mà cậu chủ thì không bao giờ nghe người khác khuyên, cho nên thay vì tranh cãi với anh ta cho tức giận bản thân, không bằng cứ tùy ý, dù sao anh ta chịu khổ không nổi thì sẽ bỏ đi, căn bản không cần phí lòng.”

Mẹ Băng gật đầu đồng ý, “Cũng đúng, ít ra cậu ta có thể chia sẻ một ít công việc.”

Khả Khả gật đầu hưởng ứng, trong lòng vui vẻ với vấn đề đã tạm giải quyết.

Khả Khả ăn xong buổi sáng liền đi vào phòng kêu hai con heo lười dậy, bảo Salsa đưa mẹ đi bệnh viện.

Yaya cũng muốn đi theo, Khả Khả hiểu là em ấy không muốn ở nhà làm việc, dù sao công việc hôm nay cũng không cần hai đứa, dứt khoát cho nghỉ một ngày.

Sau khi ra cửa đưa mọi người lên taxi, Khả Khả liền mặc đồng phục đi ra vườn, bắt đầu làm việc.

Đang một mình vui đầu đào đất thì bóng người cao lớn lại xuất hiện bên cạnh cô, chắn lại ánh mặt trời nóng bỏng.

“Em đang làm gì.”

Cuối cùng cũng đến ! Khả Khả ngẩng đầu tròn mắt nhìn August . Tức giận nói : “chơi đất.”

Người mù cũng biết cô đang trồng trọt, chẳng lẽ chơi đất ? thực sự không nói nổi ! Đúng là đại công tử không biết khói lửa cuộc đời.

August nhìn chằm chằm Khả Khả, giọng nói nghiêm túc : “Không hề buồn cười.” cô ấy chắc chắn là nói xạo.

“Anh hỏi một vấn đề ngốc như vậy, tôi trả lời như vậy là rất lịch sự rồi.” chẳng lẽ phải giống như cung nữ ngày xưa phải quỳ xuống bên chân hần trả lời sao ?

“Để cho anh ! Chuyện này là của đàn ông. “

Đây, cuối cùng cũng nghe một câu giống tiếng người nói ! Khả Khả đưa cho August một cái xẻng, “Đem đất xới hết lên, ngày mai phải gieo giống, nếu không sẽ không kịp. “

August trừng mắt nhìn mảnh vườn không lớn cũng không nhỏ, “Em phải xới tất cả đất ở đây lên ?”

“Không phải chỉ có chỗ này, còn một khoảng sau núi nữa. “

“Chỉ một người ? “Đây đúng là công việc hành hạ người.

“Không ! Còn anh nữa. “Khả Khả bỏ lại một câu rồi không để ý đến August, nếu bị dọa sợ rồi thì cô đã đạt mục đích.

Vốn nghĩ rằng August sẽ kêu rên, oán trách bên này bên kia, ai ngờ anh ta lại cúi đầu làm việc.

“Đúng rồi, quần áo của anh sẽ dơ, lần sau chú ý mặc bộ đồ cũ nhất tới. “

“Đây là bộ đồ cũ nhất của anh. “

Chương 1.3

Bộ đồ nhãn hiệu Armani đẹp thế lại xem là nát nhất của anh ta sao ? Khả Khả cúi đầu cố gắng làm việc, không thèm nghĩ đến bộ quần áo mua ở ven đường mất hết một trăm đồng của cô nữa.

Nhìn tâm tình Khả Khả không được tốt lắm, August ngoan ngoãn cúi đầu làm việc.

Nếu như không phải August có việc xảy ra ngoài ý muốn thì hai người vẫn mãi tiếp tục như vậy.

Đang suy nghĩ hôm nay cố gắng như vậy có thể hoàn thành được bao nhiêu thì phía sau đã “phịch” một cái, kèm theo tiếng nói bực bội, giống như có vật nặng ngã trên đất.

Khả Khả xoay người nhìn lại. “Đàn anh ? “

Chỉ thấy August nằm dang tay dang chân mặt úp xuống đất, khoe miệng Khả Khả không nhìn được gương lên, chờ anh ta từ từ bò dậy thì cô đã ôm bụng cười nghiêng ngã.

“Đáng chết, cả người tôi dơ hết rồi.” August không ngừng mắng, hết sức khó chịu và tức giận.

“Em đã nói từ lúc đầu rồi.” Khả Khả cười đến nước mắt cũng chảy ra.

August nhìn nhìn, khi Khả Khả hiểu được mưu đồ của anh ta, đã bị anh ta kéo vào lòng.

“A ! Anh làm gì vậy ? “

“Em đang cười anh phải không ? “

“Thì sao ? “

“Chưa bao giờ có cô gái nào dám cười anh ! Còn nữa.” Nụ cười trên mặt August từ từ biến mất, thay thế bằng một vẻ mặt hết sức nghiêm túc. “Bây giờ anh mới biết khi em cười trông rất xinh.”

Trong nháy mắt, trái tim của Khả Khả vì lời nói của August mà ngừng đập, cho dù cả người anh ta đều là đất, giống như một con chó ở dơ, nhưng vẫn đẹp trai quá mức.

“Không có.” “Xinh đẹp ” chữ này tuyệt đối không bao giờ dành cho cô.

“Có.”

“Không có.”

“Có.” August tặng thêm một câu, “Không nghĩ tới em cười lại xinh như vậy.”

Tóc Khả Khả có mùi dầu gội nhàn nhạt, August chưa bao giờ nghĩ đến mình sẽ bị mùi hương này mê hoặc.

Trước giờ những cô gái bên cạnh anh đều xịt nước hoa khắp người, anh chưa bao giờ có cảm giác này, anh rất vui vẻ.

August tự nhiên vùi mặt vào trong tóc của cô, ngửi hương thơm trên người cô.

“Chơi đủ chưa.” Khả Khả đỏ mặt muốn đẩy August ra, lại bị anh giữ lại. “Anh muốn làm gì?”

Một giây kế tiếp Khả Khả bị August kéo ngồi trên đùi anh ta. “Hôn em”

Khả Khả kinh ngạc há to, vừa đúng lúc cho August thực hiện hành động, bàn tay anh ta cố định đầu cô, ép cô không thể quay đầu chỉ có thể đón nhận nụ hôn này.

Môi của anh ta cố ý chiếm lấy hương thơm trong miệng cô, đầu lưỡi tham lam mút lấy lưỡi cô, làm đầu óc cô mờ mịt, bản thân không còn sức lực.

Khi August lưu luyến không muốn rời môi Khả Khả, thì đón anh ta là một cú tát trời giáng.

“Anh thật quá đáng.”

“Em lại đánh anh?”

“Đừng ! Đánh anh sàm sỡ.”

“Đừng tưởng chỉ một bạt tai là cản được việc anh muốn làm.”

“Anh.....” Khả Khả còn chưa kịp nói xong, miệng lại bị August ngăn lại.

August không hiểu sao mình lại có phản ứng khác thường, chỉ biết nụ cười của cô có lực hút vô cùng lớn, khiến cho anh không thể khống chế chỉ muốn ôm cô vào lòng, hôn cô thật nhiều.

Cô ấy lại đánh anh ? Thật là ăn gan cộp. Nhưng anh cũng không phải là đèn cạn dầu.

Cô không cho hôn, anh lại muốn hôn cô đến không thờ nổi.

Khả Khả hiểu nếu mình đủ lí trí, thì nên đẩy August ra, cho thêm một cái tát, nhưng tất cả ý thức trong đầu đã biến mất, cảm giác hết sức rối loạn.

August hôn càng thêm mãnh liệt, giống như trừng phạt đôi môi xinh đẹp của cô, cũng hít thực sâu mùi thơm riêng trên người cô.

Không nghĩ tới một người có bề ngoài bình thường như vậy, mới nhìn giống như một bông hoa không xuất sắc, một cô gái nhỏ khiến người khác không chú ý, nhưng khi hôn lại ngọt như vậy, quyến rũ như vậy.

“Khả Khả, em thật là ngọt.” August nói nhỏ trên môi Khả Khả, hôn đôi môi xinh đẹp của cô, xâm nhập vào miệng cô tìm cái lưỡi ngọt ngào, cùng cô cuốn lấy.

Không, không được. Cô sao lại để cho anh tùy ý hôn mình ? mặc dù nụ hôn đầu bị anh ta cướp đi, nhưng cô thuyết phục mình quên đi, hôm nay anh ta lại khơi gợi trí nhớ của cô, làm cô rất lo lắng.

Mặc dù cô không hiểu đàn ông, nhưng bây giờ là thời đại nào, cô cũng có xem tivi nhìn qua sách ảnh kêu gọi, nhưng chỉ là xem chưa có hành động, làm cho đầu cô trống rỗng, không phản kháng được.

Cô phải cản anh ta, nhưng, làm sao đây ?

Anh ta thật quá đáng, kìm chặt cơ thể cô khiến cho cô không thể động đậy, mà cô cũng sợ gãy gập quá lại kích thích anh ta, nếu tính tình của anh ta phát ra chắc cô tiêu quá.

August rên rỉ, hôn sâu hơn, nóng hơn, một tay anh ta đi đến trước ngực Khả Khả, cách y phục vuốt ve cô, toàn thân cô run rẩy.

“Đàn anh, anh..... không thể !” Khả Khả cảm thấy thân thể mình đang hưởng ứng anh ta, một cảm giác hưng phấn xa lạ đang đánh vào người cô, làm cô sợ hãi.

“Đừng cử động !” August nghe được Khả Khả thở gấp, tay hắn càng thêm ra sức quyến rũ cơ thể cô, từ vạt áo thăm dò vào bên trong.

“Dừng lại !” Khả Khả ở trong lòng August vô lực kháng nghị, bàn tay của anh ta tìm được ngực của cô.

“A.... ..” Khả Khả cắn môi ngăn cản mình phát ra tiếng kêu nức nở.

“Em làm cho anh rất ngạc nhiên.” August giống như nhìn thấy một hòn bảo ngọc quý hiếm trong một viên đá.

Anh ta không thiếu những cô gái ôm ấp yêu thương, nhưng anh ta cũng biết Khả Khả không thuộc dạng đó, ngược lại, cô không đến gần anh ta, anh ta cũng sẽ không trêu ghẹo cô.

Anh ta không ngờ Khả Khả có thể quyến rũ anh dễ vậy, không cần ăn mặc xinh đẹp, chỉ giống một con mèo nhỏ lẩn qua cả đồng bùn đất nhìn anh ta, để cho anh không kháng cự được.

Anh bắt chập tất cả đè lên người cô, xé quần áo của cô, xem một chút dưới lớp quần áo dơ bẩn kia có phải là một thân thể ngọt ngào như môi cô không.... ...

Chưa từng có cô gái nào không tổn sức liền khơi gợi lửa dục trong người anh, suy nghĩ một chút, cướp lấy suy nghĩ của cô không phải là vô vị như anh nghĩ, ngược lại làm anh vô cùng thích thú.

“A... !” August kêu lên rất đau, “Gi vậy?”

Thì ra chẳng biết từ lúc nào Khả Khả đã cầm một vật kê bên đập vào đầu anh, ngăn hành động quá đáng của anh.

“Rất đau đó !” hai tay August ôm đầu, cảm thấy càng lúc càng đau.

Thì ra cô cầm là “A ! cái xẻng”

“Em thật nhẫn tâm !” August vừa nói xong, thân thể mềm nhũn ngã trên người của Khả Khả, không nhúc nhích.

Không thể nào ? Cô giết người ? Khả Khả vuốt đầu August, cảm giác trên tay ướt ướt, vừa nhìn-----là máu !

Phía trước không còn thấy gì, lần đầu tiên Khả Khả té xỉu.

Bạn đang đọc truyện *Quý Công Tử Ngang Ngược* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

Trong phòng khách, Salsa và Yaya đang cầm quạt không ngừng quạt cho người chị té xỉu của mình.

“Sao lại như vậy?” Mẹ Băng vô cùng lo lắng hỏi.

Ba người vừa về đến nhà, đã thấy Khả Khả nằm bất tỉnh trong vườn, còn tưởng cô trúng gió, nhưng thấy trên người cô có máu, tìm khắp toàn thân cũng không thấy vết thương.

“Chị không sao chứ?” Yaya lo lắng hỏi. Cô chưa từng thấy người chị mạnh mẽ của mình lại như vậy.

“Có thể là trúng gió.” Salsa nói

“A! Chị ấy tỉnh.” Yaya la to.

Khả Khả từ từ mở mắt, nhìn thấy hai em gái với mẹ của cô.” Con sao vậy?”

“Chị bị xỉu ở trong vườn.” Yaya cướp lời.

“Vậy!” Khả Khả ngồi dậy, lắc đầu, “Chị nhớ là chị.... ... A! Đàn anh đâu?”

Khả Khả nhảy dựng lên chạy ra vườn, nhưng không nhìn thấy August. Anh ta đâu rồi? Đầu đang chảy máu nữa, sao không thấy đâu hết?

“Sao vậy?” Ba người đều nhìn xung quanh vườn, giống như sợ bỏ lỡ chuyện gì.

“Lúc mọi người về chỉ có con sao?”

Ba người đều gật đầu.

Có lẽ..... August đi rồi, chạy về nhà. Như vậy cũng tốt, chứng tỏ anh ta không sao, chính mình có thể tự đi. Nhưng, anh ta cũng quá tệ rồi, bỏ một mình cô ở giữa vườn ra sao thì ra.

Được rồi! nếu anh ta vô tình với cô như vậy, cô cũng không cần lo lắng cho anh ta! Xem công việc hôm nay chưa hoàn thành. Khả Khả lại thở dài, Ai! Người đàn ông kia được việc thì không có mà thất bại thì nhiều.

“Chị, em đói bụng rồi!” Yaya nắm tay áo Khả Khả.

Khả Khả vừa định thần lại” Salsa, em vào vo gạo nấu cơm, chị đi thay quần áo, chờ một chút để chị xào vài món là có thể ăn cơm.”

“Sao lại là em? Yaya đã biết vo gạo rồi, gọi em ấy đi!”

“Tốt!” Yaya vỗ tay, vô cùng vui vẻ.

“Không được! Em ấy còn nhỏ, không cho đến gần bếp, em đi mau!” Khả Khả thể hiện uy nghiêm của người chị.

Mẹ Băng lo lắng giọng lên :” Để mẹ, mẹ làm cho!”

Ba chị em cùng nhìn về phía mẹ Băng, Salsa lập tức xoay người vô nhà vo gạo, Yaya cũng ngoan ngoãn vô bày chén đĩa.

“Các con.....ô.....” thật sự làm tổn thương lòng mẹ rồi!

Khả Khả an ủi người mẹ tan nát cõi lòng” Mẹ, chân mẹ còn đau, không được đứng quá lâu, Salsa và Yaya là quan tâm chăm sóc mẹ, mẹ đừng nghĩ nhiều quá.”

Khả Khả nghĩ đến người mẹ” giỏi giang”, tài nấu nướng không ai bằng....” Không được! Mẹ hãy ngoan ngoãn làm hoàng thái hậu, để cho chúng con phục vụ mẹ, với lại, cho hai đứa làm chút việc, sau này sẽ không sinh ra lười biếng.”

“Đúng rồi! tương lai các con còn lập gia đình.”

“Đúng ạ!”

Hai mẹ con một người nói một người trả lời đi vào trong nhà, không chú ý tới một bóng người ở góc vườn hoa đang giãy dụa, cử động, từ từ hướng nhà bò tới

Bởi vì chỉ có cửa sổ của một phòng không khóa, cái bóng kia từ từ leo vào.

Lại đúng là phòng của Khả Khả.

※※

Cô gái đáng chết! Cô gái xấu xa! August không nén được nguyên rủa.

Từ lúc còn ở trong bụng mẹ đến nay, lần đầu tiên bị sỉ nhục lớn như vậy! August tỉnh lại phát hiện Khả Khả té xỉu bên cạnh mình, anh ta muốn đi cầu cứu, không cẩn thận té xuống cầu thang ở dưới vườn hoa, khi anh ta tỉnh lại thì phát hiện ở trong vườn chỉ còn mình anh ta.

Vậy cũng được? Đúng là yêu tinh! Cô gái xấu xa, lại đối xử với anh như vậy?

Không phải con gái đều thích trai đẹp sao? August không chối vì bề ngoài xuất sắc nên có rất nhiều lợi ích, chưa từng ăn roi, nhưng vừa gặp Khả Khả, cô đã cho anh một xềng, không xảy ra án mạng là may lắm rồi.

August cho rằng chẳng lẽ đẹp trai cũng là lỗi sao? Anh ta có lỗi sao? Anh là tự nhiên, có năng lực, có nguyên tắc, có phong cách! Anh cũng không lười biếng, cố gắng mỗi ngày vui vẻ.

Chỉ là mẹ anh đối xử với anh hơi khác người, nhưng đó chỉ là bề ngoài, trong lòng anh cũng cố gắng học tập, là một người đàn ông chân chính.

Không ngờ, cô gái kia nói mặc dù anh rất được hoan nghênh ở trường học, nhưng chỉ vì anh có một người cha giàu nhất nhì trong nước làm chỗ dựa, đây là sỉ nhục rất lớn đối với đàn ông.

Khi anh ta quyết định đến Đài Loan học, anh không dựa vào cha anh, chính anh cũng thành lập một công ty tin tức điện tử, anh ta thiết kế nhiều phần mềm tấn công vào thị trường quốc tế, anh tin mình có thể trở thành một người thành công như cha mình.

Chuyện này chỉ có anh cùng ba người bạn biết, ngay cả cha mẹ anh cũng không biết gì, chỉ sợ họ biết rồi sẽ không đồng ý. Anh hy vọng sau khi mình có đủ kinh nghiệm, sẽ tiếp nhận công việc ở công ty, cố gắng để” Long Đằng Microsoft” phát triển.

Hôm nay, anh lại bị một cô gái không hiểu lý lẽ nghĩ anh là một công tử mặt trắng dựa vào gia thế đi lừa gạt tình yêu của con gái, còn nghĩ anh là một tên không ra gì. Cho đến giờ chưa có cô gái nào từ chối quan hệ với anh, đây thật sự là đã kích với lòng tự tôn của một người đàn ông.

August giận phát run, hai tay nắm chặt. Thù này không báo không phải là quân tử!

August đang tính đi tìm Khả Khả tính sổ thì cô đã đi vào phòng, sau đó thay quần áo, vừa thay vừa đi vào phòng tắm, không bao lâu thì nghe tiếng nước chảy.

Mặt August bản thủ cũng không làm mất đi nụ cười báo thù trên khuôn mặt anh tuấn của anh, anh đã biết cách để trừng phạt cô khi dám sỉ nhục lòng tự tôn của anh rồi, anh lặng lẽ đi về hướng phòng tắm ...

Mệt quá! Mặc dù hôm nay cô không làm gì, chỉ là sợ hãi một chút cũng làm cô vô cùng mệt mỏi rồi.

Sau khi Khả khả chăm sóc mẹ cô ngủ mới trở về phòng của mình, quyết định tắm nước nóng một chút.

Ở trong nước nhỏ vài giọt tinh dầu hoa hồng, Khả Khả cởi quần áo ra, thả mái tóc dài giúp cho da đầu thoải mái một chút.

Hương thơm ngào ngạt, nhiệt độ của hơi nước tỏa ra làm tiêu tan một ngày mệt mỏi, giờ phút này cô là người hạnh phúc nhất.

Trong lúc cô đang hưởng thụ sự xa xỉ nhất thì có một đôi tay im lặng ở phía sau cô từ từ tiến tới, lập tức che miệng cô lại.

Khả Khả theo bản năng giùng giăng, đưa tay vùng một quyền ngay giữa cằm người kia, nghe tiếng người đó kêu lên rất đau, ngã ngồi trên sàn phòng tắm.

Chương 2.2

“Cô gái đáng chết, tôi không chết trên tay cô, cô không cam tâm đúng không?”

“Đàn anh, sao anh lại ở đây?”

Điều càng làm Khả Khả ngạc nhiên là toàn thân Augustus bắt đầu, trên mặt còn vết máu, vô cùng nhếch nhác.

“Tôi leo vào!” Augustus cắn răng nói, vừa ngẩng đầu lên, cảm thấy toàn thân nóng lên, chỉ thấy ngực của Khả Khả không chút nào che giấu bày ra trước mắt anh ta.

Anh thật muốn đưa tay ra nắm lấy, ra sức vuốt ve, hơn nữa lấy ngón tay vuốt ve nụ hoa màu hồng, cho nó trở nên hấp dẫn hơn.....Đột nhiên một gáo nước lạnh dội thẳng từ trên đầu xuống thức tỉnh ảo tưởng của anh, anh ta quát to :” Lại gì vậy?”

Từ trên xuống dưới Augustus dơ bản, đất cộng nước, anh biến thành tượng đất rồi!

“Anh đi ra, nếu không tôi la lên.” Khả Khả tức giận nhìn Augustus, nhưng trong lòng rất sợ, dù sao cả người cô không mảnh vải che thân nằm trong một đồng bọt, bất cứ lúc nào cũng bị người ta thấy hết!

Augustus lúc đầu định là nghe theo đi rồi, anh ta nhìn xuống, lập tức xoay đầu đối mặt Khả Khả.” Đây, thiếu chút nữa nghe lời em rồi.”

“Cái gì?” Khả Khả mở to mắt, sợ hãi nhìn Augustus đang cởi quần áo.” Anh.....anh muốn làm gì?”

“Cởi quần áo!”

“tại sao cởi quần áo?”

“Em thấy có người mặc quần áo để tắm sao?”

Không có, nhưng vấn đề là.....” Không phải là anh muốn tắm ở đây chứ?”

Câu trả lời của Augustus là chui vào bồn tắm của Khả Khả, hai người đối mặt, mắt to nhìn mắt nhỏ.

“Đi ra ngoài!” Khả Khả dùng đôi tay che lấy bản thân, muốn cô cùng tên đàn ông hư hỏng, không nói đạo lý này tắm chung trong một bồn tắm, cô làm không được.” Anh đi ra ngoài.”

Khả khả vừa giờ chân lên đá Augustus đã bị anh nhanh tay bắt được.” Này! bà cô của tôi ơi, em đừng đá lung tung, nếu đá trúng tiểu đệ đệ của anh, làm hại hương khói nhà anh, ba mẹ anh sẽ không bỏ qua cho em đâu.”

Khuôn mặt Khả Khả bị máu tụ lại đỏ bừng.” Được!Anh không đi, tôi đi là được?”“ Anh quay đầu ra chỗ khác!”

“Làm gì?” thật thoải mái đó! Lúc này được tắm trong nước nóng đúng là lên tiên mà.

“Tôi muốn đi ra ngoài, chẳng lẽ muốn tôi tắm giúp anh?” Khả Khả vừa nói xong liền hối hận, Bởi vì cô thấy ánh mắt Augustus thay đổi, giống như một con hồ ly giả hoạt nhìn cô.

“Không sai. Anh muốn em tắm cho anh.”

“Tôi sẽ không....”

“Không chịu anh sẽ la lên.”

Miệng Khả Khả mở thật lớn, đem lời muốn nói nuốt trở lại, thân thể bởi vì tức giận và sợ hãi mà run lên.

“Nếu anh la to, em nghĩ sao?” Augustus dịu dàng hỏi, bàn tay còn cố ý vuốt ve chân của Khả Khả, trên mặt lộ ra nụ cười xấu xa.

Nghĩ sao? Sẽ khiến ba người kia thấy hết, như vậy quá mất mặt, sẽ hủy hết hình tượng uy nghiêm của cô trước mặt ba người kia, dù bất cứ giá nào cô cũng không thể để cho anh ta la lên được.

“Cái tên ác ma này, rốt cuộc muốn gì?” Khả Khả cắn răng hỏi.

Biết Khả Khả không thể thoát, August cũng không căng thẳng thần kinh nữa.” chà lưng giúp anh.”

Đề nén tâm trạng muốn lấy cục xà bông nhét vào trong miệng August. Anh nhìn cô rồi quay lưng lại. Khả Khả cảm thấy thật tốt là không phải nhìn cặp mắt của anh ta nữa, dưới cái nhìn soi mói của anh ta, cô cảm giác mình sắp tan biến.

Khả Khả ra sức lau bả vai cùng tấm lưng rộng lớn của August, cô thuyết phục mình là đang tắm cho một thằng nhóc. Nghĩ là anh ta sẽ kiếm chuyện chọc ghẹo cô nhưng anh ta chỉ ngoan ngoãn cho cô chà lưng.

Khả Khả dùng hết sức chà nhằm phục thù August, thế nhưng anh ta vẫn cứ im lặng.

Cô phát hiện cánh tay của anh ta thật lớn đầy sức mạnh, cô nhìn không được tương tượng cảnh bàn tay đó vuốt ve mình, thân thể không chủ động có phản ứng.

“Tốt lắm.”

August xoay người lại, Khả Khả hết hồn, xà bông rơi vào bồn tắm.

“Nhìn anh.” August lẳng lặng chăm chú nhìn Khả Khả

Khả Khả cắn môi tìm cục xà bông. Lạ thật, nó đâu rồi?

Tay nhỏ bé của Khả Khả đang sờ tới sờ lui tìm kiếm thì đột nhiên August hút một hơi, bắt tay loạn xạ của cô lại, âm thanh khàn khàn :” Đến lượt anh.”

“cái gì? Không cần. Tôi tắm xong rồi....”

“Anh không nói tắm” August cắt lời Khả Khả, lấy tay nhỏ bé của cô đặt trên tiểu đê của anh.

Khả Khả cảm giác được mặt mình có thể so với miệng khi rồi, cô không thể tin được August lấy tay cô đi sờ tiểu đê của anh ta.....

“Ghê quá.....”

“Cái gì?”

“Tôi nói ghê quá.” Trời ơi! Tay cô có khi nào bị hư rồi không?

“Em có biết nhìn không vậy? Đây chính là vật quý giá của đàn ông, em có hiểu không?”

Không hiểu. Trong lòng Khả Khả khinh thường.

Nhìn thấy sự khinh thường trong mắt cô, lại khơi dậy tính chinh phục trong lòng anh. Anh muốn chinh phục cô.

Trong lúc Khả Khả ra sức rút tay mình ra thì thấy vẻ mặt August thay đổi.” Anh sao vậy?”

Cặp mắt của August lúc này so với sao còn sáng hơn, tràn đầy hấp dẫn. Có cảm giác xâm lược mạnh mẽ, giống như một con báo đói khát đã bắt được con mồi.

“Anh muốn em!”

“Cái gì?”

Khả Khả còn ngây ra, August đã giống như con sói vồ lấy con dê nhào về phía cô, bắt cô lại, khiến cho cô không thể động đậy.

“Đàn em ngoan, sẽ không phải là lần đầu tiên của em chứ?”

Cô nên trả lời phải hay không phải?

“Không trả lời, vậy là lần đầu!

“Phải thì sao?”

“Tốt lắm, vậy để cho đàn anh dạy em bài học đầu tiên!”

Bạn đang đọc truyện *Quý Công Tử Ngang Ngược* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3

“Không được!” Khả Khả la lên.

Augustus không để ý đến kháng nghị của Khả Khả, anh muốn chinh phục cô, cũng phải trả thù vụ cái xẻng đập đầu anh và hành động ác độc bỏ anh trong vườn tự sanh tự diệt, anh muốn đòi lại lòng tự tôn đàn ông và công bằng cho bản thân.

Dục vọng muốn đoạt lấy cô như biển dâng suối chảy, trong cuộc sống trước nay, anh không thiếu bạn gái, nhưng chỉ là để phát tiết sinh lý

Vào giờ phút này, trong lòng anh muốn cô. Lần đầu tiên anh phát hiện mình chưa từng muốn một người con gái mạnh mẽ như thế.

Ánh mắt của Augustus làm cô nóng lên, cô không biết phải làm sao với anh ta đây.

Khả Khả cúi đầu tránh ánh mắt đốt người của anh, nhưng anh lại không muốn cô được như ý nguyện, một tay nắm cằm của cô bắt cô nhìn anh.

“Anh rốt cuộc muốn gì?” Khả Khả mặt mày hỏi, dùng sức mạnh thay đổi tương lai tươi sáng.

“Anh muốn em!”

“Cái gì?” Đang nghĩ mình nghe lầm thì Augustus đã hôn lên môi cô.

Khả Khả vô lực chống trả, không ngừng đánh lên người Augustus, giống như đứa trẻ đánh lên vách tường, anh không nhìn những phản kháng vô ích của cô, hôn cô, lưỡi anh linh hoạt, môi anh điên cuồng muốn cô, yêu cầu cô đáp lại!

Augustus vuốt ve ngực của cô, làm toàn thân cô run lên, một cảm giác xa lạ làm toàn thân cô nóng lên như rom rã bắt được lửa.

Môi Khả Khả vô tình đáp lại khát vọng của Augustus, cô không nhận được hòa tan trong lòng anh, vô ý phát ra tiếng than nhẹ trầm thấp mê người.

Da thịt Khả Khả trắng như tuyết không tì vết, bàn tay Augustus cẩn thận vuốt ve từng li từng tí như báu vật. Khi bàn tay thô ráp của anh vuốt ve, cô cảm nhận được khát vọng của mình bộc phát dưới sự âu yếm của anh.

Môi Augustus lưu lại những nụ hôn nóng bỏng trên người cô, cô không nhận được nhắm hai mắt, mặc cho anh muốn làm gì thì làm.

“Khả Khả, em thật là nhạy cảm.”

Nụ hoa màu hồng của Khả Khả không ngừng theo hơi thở hỗn hển mà lên xuống, giống như đang dụ hoặc người đàn ông, làm Augustus quên hết tất cả.

Tay Augustus mê muội cảm lấy một bên ngực màu mặt đào của Khả Khả, lấy hai đầu ngón tay kẹp lại đầu ngực của cô xoa nắn, cho đến khi cảm nhận được sự cứng rắn của nó, anh ta mới cúi đầu. Dùng đầu lưỡi kích thích cô, sau đó ngậm vào, bắt đầu mút.

“A.... ..”

Toàn thân Khả Khả run nhẹ, thân thể theo bản năng hướng đến anh, anh ta cúi đầu mút lấy ngực của cô, cô cảm thấy cảm giác thật thoải mái thích thú, làm cô chịu không được rên rỉ thở gấp “Không! Em.... ..không chịu nổi.... ..”

Khả Khả không biết Augustus làm thế nào tạo ra ma lực trên cơ thể mình, môi của anh không ngừng qua lại giữa hai ngực của cô, làm cô trầm mê.

Augustus hài lòng khi nghe tiếng rên yêu kiều của Khả Khả, bất kể là thân thể hay linh hồn, anh đều muốn cô phải khuất phục. Chỉ là bây giờ phải đoạt cơ thể cô trước.

Khả Khả liên tục thở gấp làm Augustus suýt không giữ được bản thân, anh không ngừng lưu luyến trên ngực của cô, không ngừng chậm rãi đi lên, cắn nhẹ vành tai của cô, tiếng hít thở truyền vào tai cô.

Đầu lưỡi của anh nhẹ liếm môi của cô, mút lấy chiếc lưỡi ướt át của cô, cảm giác vừa kích thích vừa ngọt ngào chưa từng có, nhưng lý trí của cô cho biết không thể tiếp tục để tên quỷ hư hỏng dụ dỗ.

“Không. Buông tôi ra.... ..”

Đôi tay Khả Khả dùng sức đẩy August, vẫn không ngăn anh lại được, môi của anh ngậm lấy đầu ngực màu hồng của cô, giống như một đứa trẻ vừa liếm vừa mút, đôi khi dùng răng cắn, làm cô chỉ có thể không ngừng thở dốc, đôi tay không tự chủ ôm lấy anh.

“buông tôi ra....Anh không thể làm vậy được....” Khả Khả không nghĩ tới những lời phản kháng của mình khi ra đến miệng lại yêu kiều như vậy.

Đầu lưỡi của anh và bàn tay anh không ngừng dầy xéo đầu ngực vốn đã cứng rắn của cô, một cảm giác hưng phấn nóng bỏng làm toàn thân cô vừa nóng vừa khó chịu, không ngừng phát ra tiếng rên rỉ, lí trí bị kích tình quăng mất không còn gì.

“Không....A..” Khả Khả ra sức lắc đầu, vô lực rên rỉ

“Đàn em của anh, anh rất thích em lúc này, làm người ta hưng phấn, em cũng thích chứ? Anh chỉ mới chạm đến ngực em, em thật là nhạy cảm....”

“Anh im ngay!” Khả Khả cắn răng nói ra, căm ghét sự giễu cợt của August

“Em không thích anh như vậy, vậy thì thế này?” bàn tay August lướt qua toàn thân Khả Khả, như lửa đốt qua da thịt cô, sau đó trở về vùng đất tam giác, nhẹ nhàng vuốt ve, ngón tay từ từ thăm dò vào nơi ướt át của cô.

“Không!” Khả Khả hít vào một hơi, muốn kẹp chặt hai chân mình lại bị thân thể August kiềm lại, hấn đưa ngón tay thăm dò vào trong cơ thể cô, bắt đầu tạo ra những cơn đau ngọt ngào kéo ra đưa vào nơi thâm kín của cô.

“Không được....” Khả Khả cắn môi, thân thể không tự chủ phối hợp với tốc độ của ngón tay anh, khi anh bắt đầu xoa tiểu huyệt thì cô cảm thấy mình sắp không chịu nổi.

“Thoải mái không cần áp chế bản thân.” August ra lệnh.

Khả Khả giờ phút này không nghe August nói gì, chỉ thấy khoái cảm xông về phía cô, làm cô không cách nào nói được, càng không thể giãy giụa.

Lưỡi August liếm lấy đầu ngực của cô không ngừng mút, động tác trên tay càng thêm kịch liệt.

“Không! Đàn anh..... A! Em không chịu nổi....” Khả Khả rốt cuộc không nhịn được nữa phát ra tiếng.

August hôn lên môi cô, che đi âm thanh của cô, trong không gian nhỏ bé tràn ngập sương mù, nhất thời chỉ còn những âm thanh mất hồn.

Âm thanh của anh khàn khàn.” đứng lên ngồi trên bồn tắm, dựa vào tường.”

“Tại sao phải dựa vào tường?” Khả Khả mê mê hỏi khẽ.

“Tại sao muốn dựa vào tường?” Khả Khả mê mê hồ hồ hỏi khẽ.

“Bởi vì một chút nữa toàn thân em sẽ không còn chút sức lực.”

“Cái gì?”

Chương 3.2

Khả Khả còn chưa kịp hỏi, thân thể nhỏ nhắn đã bị August ôm lên trên bồn tắm, hai chân trắng nõn bị anh kéo ra, nơi thâm kín xinh đẹp bày ra trước mắt anh.

“Không được nhìn....” Xấu hổ quá.

Làm sao August để ý đến kháng nghị của cô? Anh đã nắm chắc, một chút nữa cô nhất định sẽ kêu anh dừng ngừng lại.

Giữa hai chân Khả Khả giống như có một đóa tường vi màu đỏ, dưới ánh mặt trời còn đọng lại sương, dẫn dụ những chú ong đi vào hút mật, mà anh, là chú ong bị dụ.

Anh thổi nhẹ người cô, chỉ trâu chọc như vậy đã khiến cho cánh hoa của cô lúc đóng lúc mở, nước dịch trong suốt giống như nước dâng lên, không ngừng tràn ra.

Anh xấu xa dùng ngón tay nắm lấy tiểu huyệt của cô, mở cánh hoa ướt át, lại dùng lưỡi nhẹ nhàng liếm, một lần so với một lần càng mãnh liệt, càng đói khát.

“Ư.....” Khả Khả không nhịn được cong người lên.

Đôi môi August không ngừng liếm lấy hoa huyệt, nước dịch óng ánh dính vào mặt anh, anh giống như một con thú đói khát ngậm năm đầy cô vào cam tuyền ngọt ngào.

Bàn tay August đi lên, nhẹ nhàng vuốt ve bụng cô, dùng ngón tay chậm rãi vòng quanh ở trên rốn, giống như có dòng điện đánh thật sâu vào ý thức của cô, khiến cho tiếng rên của cô càng thêm mê người, giống như từ sâu trong linh hồn bật ra.

Ác ma hư hỏng thể này, quả nhiên khiến phụ nữ như lạc vào thiên đường, không thể suy nghĩ, không thể kháng cự. Khi ngón tay August dò vào trong hoa huyệt thì cô phát ra tiếng ngâm mất hồn.” A.....”

Khoái cảm mãnh liệt từ trong bụng Khả Khả đánh vào ý thức hỗn loạn của cô, cơ thể cô như muốn nổ tung, thân thể mềm mại không tự chủ hướng về phía anh, buồng lòng bắp đùi đang căng thẳng.

Anh trâu chọc khiến cho nước dịch của cô dính đầy cánh hoa, thấm ướt bắp đùi cô, khiến cô say mê trong sự dịu dàng của anh, bị lạc trong luồng sóng kích thích.

August đột nhiên rời cơ thể của cô, tay cầm lấy tiểu đê dưới nước của anh, vừa từ từ xoa nắn vừa đến gần cô, anh không chờ thêm được nữa, anh muốn cô.

August nhẹ nhàng hôn cô, cảm giác các ngón tay của anh rời khỏi cơ thể cô, thay vào đó là một vật to hơn ở tiểu huyệt của cô không ngừng ma sát.

Không lẽ anh ta.....

“Không thể!” Khả Khả sợ hãi tránh né, nhưng môi August đã ngậm lấy môi của cô, ép đi lí trí phản kháng còn sót lại của cô biến mất.

Trong lúc cô bị hôn không biết gì, August đã đem tiểu đê của mình hướng đến khe sâu của cô mạnh mẽ tiến vào.....

“A!” Khả Khả kêu khẽ một tiếng, không nhận được chảy nước mắt, đôi tay muốn kháng cự nhưng bị anh ngăn lại, khiến cho cô không thể động đậy.

Sau đó August hôn môi cô càng thêm mãnh liệt, làm thanh âm kháng nghị của cô nuốt vào bụng, anh cũng bắt đầu luật động trong cơ thể cô, từ chậm rãi biến thành nhanh chóng mãnh liệt chạy nước rút.

Bởi vì có nước trợ giúp, August bên trong cơ thể Khả Khả giảm bớt lực ma sát, đau đớn cũng biến mất rất mau, thay vào đó là một loại khoái cảm khiến người ta muốn hét lên thật lớn.

Khả Khả không nhận được nhắm đôi mắt lại, toàn thân giống như có lửa cảm nhận August lấp đầy, động tác càng lúc càng mau, càng ngày càng mạnh.

Khả Khả yêu kiều ôm lấy August, giống như chỉ có thể làm vậy mới chịu được sức mạnh của anh, chịu được khoái cảm trước nay chưa từng có.

Hơi thở nóng rực của August phun trên mặt cô, làm cô không tự chủ mở ra đôi mắt xinh đẹp.

“Khả Khả.” âm thanh August tràn đầy dục vọng, Khả Khả nhất thời có cảm giác vô cùng vui vẻ, cô muốn bay lên trời.

“Chưa từng có ai giống như em.... ..” August thờ dốt nói ra

Hô hấp của hai người dồn dập quần quít lấy nhau, August nhìn cô trong mắt bắn ra ánh nhìn âu yếm làm tim cô đập nhanh, khiến cho cô không nhận được cùng anh một lần chạy nước rút.... ..

Khả Khả cảm giác mình bị lạc, bị lạc trong không khí thân mật của nam và nữ, cũng không tìm về được mình của lúc xưa.

August ôm eo của cô, tiến tới càng nhanh, cô ở phía dưới anh không ngừng nức nở, đột nhiên anh phát ra âm thanh như dã thú gầm nhẹ, thân thể co rút mãnh liệt, cô cảm thấy trong cơ thể bị bắn một dòng khí nóng bỏng....

Hai người rời phòng tắm, cùng nằm trên chiếc giường lớn ấm áp của Khả Khả. Cô lười biếng nằm lì trên giường, cảm nhận thân thể mệt mỏi, nhưng tinh thần hết sức phấn chấn.

※※

Cảm giác này gọi là làm yêu sao? mất đi lần đầu tiên, mình sẽ có gì đó khác, ngoại trừ toàn thân đau nhức, trên người cô cũng không có chỗ nào khác nha! không! có chút khác, sau khi đã làm xong, cô bắt đầu cảm thấy lo lắng.

Ánh mắt Khả Khả rơi vào August đang nằm bên cạnh, thật tốt là phòng cô nằm chỗ khuất, chỉ cần anh không lớn tiếng, không khiến người nhà chú ý.

Nhưng anh xem đây là nhà mình sao, ngủ ngon như vậy, cô thật bội phục.

Khả Khả nghĩ là lần đầu tiên của mình bị chiếm đoạt ngọt như vậy sẽ khóc lóc thật to, muốn anh chịu trách nhiệm, nhưng cô không có cảm giác đó.

Bởi vì cô cũng thích sao? Kể từ khi cô bắt đầu gánh vác việc nhà. Cơ hội quen bạn không có, thời gian rảnh rỗi cũng không có, nói chi đến bạn trai, đến yêu đương.

Cô cho là mình không có duyên với chuyện tình cảm, có lẽ cả đời cũng không có yêu thương rồi, cô không xinh đẹp như Salsa, đáng đáp cô cũng quá bình thường, huống chi cô còn có gánh nặng gia đình, mỗi tình một đêm này có thể xem như một đoạn kích thích trong cuộc đời cô.

Giờ cô đã nếm qua quan hệ nam nữ rồi, chỉ không nghĩ tới đối tượng là August, bạch mã hoàng tử trong lòng các cô gái, đối với cô đúng là ngoài dự đoán, có lẽ trời cao hiểu cho cô, cả đời chỉ có lần này, cho nên tốt với cô một chút, đúng tiêu chuẩn tình một đêm.

August lăm bằm mê sảng, trở mình ôm lấy cô, mặt đè trên lưng cô, xem cô như gối nằm.

Khả Khả thờ dãi, nghĩ đến lúc August chảy máu, không biết có nghiêm trọng không? sau đó nghĩ một chút, anh ta không kêu đau, chắc là không có nghiêm trọng?

Khả Khả quyết định ngủ thật ngon, đợi sáng mai cùng August nói rõ ràng.

Chỉ là Khả Khả không nghĩ sáng hôm sau khi cô gặp người nhà, lại có sự thay đổi lớn.

Bạn đang đọc truyện *Quý Công Tử Ngang Ngược* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Quý công tử đã man 2

Lời ngon tiếng ngọt của anh lúc nào cũng chân tình thiết tha với tôi nhưng tôi không có tự tin được anh yêu như vậy.....

“Chị ơi, Chị ơi!”

“Khả Khả, Khả Khả.”

“Thật là ồn ào!” Khả Khả giật mình mở mắt, kế tiếp bật dậy” August?”

Người đâu? Khả Khả vội vã nhảy xuống giường, trước khi hai cô em vọt vào cũng đã mặc xong quần áo.

“Sao vậy, đói bụng à. Chị sẽ nấu bữa sáng ngay.....”

“Không phải. Chị, chị mau ra đây.” Khuôn mặt Salsa hưng phấn kéo Khả Khả ra ngoài.

“Chuyện gì vậy?”

“Chị, có rất nhiều người tới!” Yaya cũng nắm tay Khả Khả la to.

Thật là nhiều người? Lòng của Khả Khả rơi vào vực sâu. Không phải đến đòi nợ chứ? Cô không có tiền để trả.....

Mặc kệ! Binh đến tướng chặn, nước tràn lấy đất ngăn. Khả Khả dùng hết dũng khí, dùng cảm nghênh đón, có thể xảy ra xung đột.

Vậy mà khi vừa bước đến vườn, liền thấy mẹ Băng đang đứng, chỉ huy một đám người trông rất bận rộn.

“Thưa bà, phân bón này để ở đâu?”

“Này..... Tôi cũng không rõ,A! Khả Khả, con mau đến đây, phân bón để ở đâu?” mẹ Băng thấy khuôn mặt Khả Khả ngờ nghệch, vội vàng chạy lại kéo tay cô.

“Mẹ, chuyện gì vậy?” Khả Khả mở to mắt nhìn mẹ.

“mẹ cũng không biết.” Mẹ Băng lắc đầu.

Khả Khả nhìn Salsa và Yaya.

“bọn em cũng không biết.” hai người cùng trả lời.

“Cái gì cũng không biết, vậy hai em vui cái gì?” Khả Khả sắp bị ba người phụ nữ này làm cho choáng váng.

“Em thức dậy rồi à?” một giọng nam lười biếng đột nhiên vang lên sau lưng ba người, thân thể Khả Khả cứng một chút, trong lòng đại khái đã hiểu chuyện gì.

Khả Khả quay đầu, quả nhiên là August.

Anh ta đã thay một bộ quần áo màu trắng thoải mái, tóc còn hơi ướt, xem ra đã tắm rất tốt, nhưng trên đầu anh ta lại băng một vòng.

Anh ta dậy lúc nào? Cô ngủ ngon như vậy, nếu bị người khác biết, thật là mất mặt!

Trong khi August tinh thần có vẻ rất tốt, so với hôm qua càng đẹp trai hơn, có quần vài vòng trên đầu anh ta cũng không ảnh hưởng gì.

“Đàn em, ngủ ngon không?”

“Ừa.” Khả Khả chỉ gật đầu cho qua, không biết mẹ và em có nhận ra trong lòng cô đang hoảng loạn không? Nếu như August còn nhìn cô như vậy, họ có thể nhìn ra cái gì không?

Khả Khả không dám nhớ lại.

“Con gái, con nói người làm là cậu trai này à?” Mẹ Băng hỏi.

“Đúng vậy, thưa bác, con là đàn anh lớp trên của Khả Khả, cho nên giúp em ấy, dù sao cũng đang nghỉ hè không có việc gì làm, giúp đỡ em ấy một chút cũng tốt, em nói đúng không?” August cười hết sức nịnh bợ.

“Oa! Chị, anh ấy là đàn anh của chị sao? Sao chưa bao giờ nghe chị nói?” khuôn mặt nhỏ nhắn của Salsa đỏ hồng, giống như cô gái ôm mộng xuân.

“Đúng vậy, đúng vậy!” Yaya cũng nhìn chăm chú anh đẹp trai.

Thảm! hai cô gái thơ ngây đang bị ác ma dẫn dụ, những cô gái khác cô không quan tâm, nhưng các em ấy là em cô, cô không thể không quan tâm.

“hai đứa không phải hôm nay có việc ra ngoài sao?”

“Có lẽ bị hủy rồi.” Salsa nói lầm bầm, dù sao người hẹn cô cũng không bằng người trước mắt, căn bản là ếch với hoàng tử, sao cô có thể không quan tâm.

“Tôi có chuyện muốn nói.” Khả Khả không nói tiếng thứ hai đã kéo August đi hướng phòng bếp, hai người biến mất ở sau cửa, họ không nhìn ánh mắt bất bình của Salsa và Yaya.

Vừa đến chỗ không người Khả Khả liền sừng mặt lên, nắm cổ áo August” tôi cảnh cáo anh, nếu anh dám ra tay với em gái tôi, tôi sẽ không nương tay với anh.”

“Không nương tay?”

Khả Khả càng thêm nổi giận” có tin tôi sẽ cho anh vĩnh viễn không thể....” Cô liếc mắt tới chỗ kín của anh, bày tỏ lời nói của mình.

Thật là cô gái độc ác. Nhưng nhìn Khả Khả như thế, trông thật....là đáng yêu!

August chậm rãi đưa tay ôm mặt Khả Khả, vẻ mặt hết sức đứng đắn” Tốt, anh đồng ý với em, sau này chỉ nhìn mình em, em sẽ không phải tức giận nữa?”

Khả Khả nhìn chăm chăm August, rất dễ nhận ra, nếu như anh không có ý chọc cô, thì chính là đầu anh ta khác người bình thường.

“Thần kinh! Ai cần anh nhìn? Còn nữa, những người ngoài kia là sao?”

“Anh kêu bọn họ đến.” giọng điệu August cho là đương nhiên.

“Tại sao?”

“tại sao?” giọng của August như đang nói với một đứa ngốc, suy nghĩ dò xét từng chữ” bởi vì em đang thiếu người.”

“Tôi đang thiếu người, nhưng tôi không có nhiều tiền để trả cho nhiều người như vậy.” Cô thật sự không có nhiều tiền như vậy.

“Đừng lo....”

“Anh mau kêu bọn họ đi đi.” Khả Khả sẽ không cảm ơn ý tốt này.

Cô vội vã kéo ra khoảng cách giữa hai người, nhưng August lại cố tình kéo cô về phía mình,” Em không nghĩ là chỉ với mình em mà đảo được hết đó chứ?”

“Tôi....còn anh nữa! Anh không phải đồng ý với tôi sao? Vậy anh hãy mau hoàn thành công việc của anh, trừ phi anh hủy giao dịch?”

August lắc đầu” không, anh không hủy bỏ. Là em muốn anh làm, mà anh cảm thấy nếu đã đồng ý công việc thì phải làm thật tốt, em nói đúng không?”

Khả Khả nhất thời không nói ra lời, bởi vì August dựa cô quá gần.” Anh chịu cực không nổi, nên kêu những người khác giúp một tay?”

“không sai!”

“Đây là ăn gian.”

“Đây là làm đúng tiến độ. Nếu không chờ em gieo giống, đợi nó nở, đã qua nghỉ hè.” August đưa tay vuốt ve mặt của Khả Khả, làm cô không khỏi nghĩ đến chuyện tối qua, trên mặt lại nóng lên.

Khả Khả đẩy August ra, lại nói” Anh mau kêu bọn họ đi đi, tôi không có tiền thuê bọn họ.”

August từ sau lưng ôm cô, bên tai cô” Baggio Khả Khả, tiểu Baggio của anh, không cần lo lắng, anh trả xong rồi.”

Chương 4.2

“Tôi cũng không có tiền trả anh!” Khả Khả muốn đẩy ra, nhưng August không chịu buông.

“Có! Em đã trả rồi, hơn nữa còn là ngàn vàng khó mua.” August ngụ ý...

Anh ta nói trình tiết của cô sao? Khả Khả dùng sức đẩy August, nhìn anh ta” Anh không được nói bậy! nếu không tôi....”

Khả Khả còn chưa nói hết, đã bị August kéo qua, không xem ai ra gì mà hôn cô.

Khi August hôn lên môi cô lần nữa, ngửi thấy mùi hương nhàn nhạt từ trên người cô, anh cảm nhận một loại tình cảm trước nay chưa từng có, đang từ từ chìm đắm.

Anh muốn kháng cự cảm giác này, tuy nhiên cố gắng không thành, tất cả đều vô ích, Anh không hiểu mình bị gì, khi vừa hôn cô, dục vọng muốn cô lại trào dâng thật mạnh mẽ, mạnh đến nỗi anh không khống chế được, che mắt lí trí.

Cô gái xinh đẹp rất nhiều, hơn nữa tự tìm tới anh không ít, tiểu Khả Khả chắc chắn không phải loại vừa nhìn đã yêu.... Con gái, không! Phải nói là cô không phải dạng con trai vừa gặp đã thích.

Cô quá bình thường, quá lạnh lùng, trưởng thành sớm, cũng quá lí trí, tuyệt không phải là hình ảnh người yêu lí tưởng trong lòng bọn con trai.

Trong lúc August không ngừng suy nghĩ thì Khả Khả lại bắt đầu giãy giụa, anh ôm cô càng chặt hơn, hôn mãnh liệt hơn, giống như cô là cô gái duy nhất trên thế giới này, nếu anh không hôn sẽ nuối tiếc cả đời.

Khi August lưu luyến buông cô ra, hai người đều thở hồng hộc như mới chạy bộ. Khả Khả biết mặt mình chắc chắn rất đỏ, bởi vì mặt cô nóng quá.

“Hương vị của em làm người khác khó cưỡng lại.” August nói lầm bầm, hơi thở lướt qua gò má cô.

“Anh cho là tôi sẽ tin lời một người trăng hoa như anh sao?” Cô tự mình biết rõ.

Cảm thấy sự tự tin và né tránh của Khả Khả, August ôm lấy khuôn mặt cô” tại sao không tin anh? Anh nói thật lòng.”

“Nếu như anh nghĩ làm cho tôi thần hồn điên đảo, sau đó được cái gì đó, vậy tôi khuyên anh đừng đại dốt.”

August cười mỉm, làm Khả Khả giật mình.” Được cái gì? Lấy một đóa hoa? Hay là lấy một đầu đầy bông băng? Nói thật, nếu đầu anh không cứng, chắc chắn sẽ bị chấn thương sọ não.”

Khả Khả chột dạ, nhưng ngoài miệng còn cứng rắn, "Đó là đáng đời anh!"

"Tốt, anh đáng đời, chẳng qua nếu như anh nói anh muốn gì đó ở em, em tin không?"

Khả Khả nhìn khuôn mặt đẹp trai của August, cảm giác trái tim sắp nhảy ra ngoài. Chỉ là nhìn hẩn tưng như vậy mà nhịp tim của cô cũng tăng tốc độ, nhưng một người không bình thường như vậy, so với cô là người hai thế giới.

"Bất kể tôi có tin hay không, tôi chỉ biết tôi không ngu như anh nghĩ." Khả Khả từng chữ từng câu nói rõ, sau đó August còn chưa kịp mở miệng đã xoay người rồi đi.

Khả Khả biết như vậy không rõ ràng, nhưng cô không nghĩ nhiều được rồi, cô quyết định vạch rõ giới tuyến với August.

Dù sao Quạ với Phượng Hoàng chỉ xuất hiện ở trong phim ảnh, Khả Khả cũng không hy vọng xa vời mình sẽ là nữ chính may mắn.

Giống như cô mới vừa nói, cô không ngu ngốc!

※※

Người ta nói tiền bạc không phải vạn năng, chỉ là không có tiền thì không thể...!

Khả Khả đứng bên ngoài vườn hoa, nhìn không tới một ngày cũng đã đào xong, còn thêm phân bón xuống vườn hoa, công việc một tháng của cô đều làm xong trong khoảng thời gian ngắn, cảm thấy vừa cảm động vừa buồn buồn.

"Cha con nhìn thấy nhất định sẽ rất vui vẻ, đất này lại trồng trọt xum xuê rồi." mẹ Băng đi tới bên cạnh Khả Khả.

"Mẹ, mẹ đói bụng chưa? Con đi nấu cơm....." Khả Khả đi vội vã, bị mẹ Băng kéo lại, cô lộ ra ánh mắt khó xử với mẹ.

Vừa lúc đó, Salsa vui vẻ chạy đến, mặc trên người một bộ quần áo xinh đẹp, đó là quà của cha, ba đưa cô mỗi người có một bộ.

Chỉ là bộ quần áo đó từ trước đến giờ đều là gấp tức quan trọng thì mới mặc, hôm nay có cái gì quan trọng sao?

"Chị, anh August bảo hôm nay muốn mời chúng ta đi ra ngoài ăn tối, chị phải nhanh lên một chút chuẩn bị, tối trễ không hay đâu!" Yaya đem những lời thuyết giáo của Khả Khả hồi báo cô.

Vấn đề là, không có ai nói với Khả Khả biết tối nay ra ngoài ăn cơm.

"Nói lúc nào? Chị không biết?"

"Mẹ, mẹ chưa nói với chị sao?" Salsa thật bị mẹ thiên tài đánh bại, cô quay đầu lại nói với Khả Khả: "Dù sao chị nhanh đi thay quần áo đi, một chút xe sẽ tới đón chúng ta."

"Chị không đi!" Khả Khả một câu nói làm ba người đồng thời lộ ra biểu tình vừa kinh ngạc vừa thất vọng, làm lòng Khả Khả cũng xuất hiện cảm giác mất mát.

Cô giống như biến thành người khi dễ phụ nữ già yếu và trẻ con! Nhưng, cô không muốn có bất kỳ dây dưa nào với August.....

"Các vị tiểu thư xinh đẹp, chuẩn bị xong chưa?"

Một thân mặc âu phục màu đen, August xuất hiện ở trước mặt mọi người, dáng vẻ hào phóng lại không khoa trương làm anh ta nổi bật lên đẹp trai vô cùng, mái tóc được buộc lại thành một cái đuôi nhỏ, nhìn anh ta nhìn giống như hoàng tử Anh Quốc, làm người khác nín thở.

Mà cả người Khả Khả bần thiêu, giống như kẻ ăn mày ở ven đường.

"Ah, em còn chưa có chuẩn bị xong à?" August chau mày, ánh mắt dò xét nhìn khắp người Khả Khả đầy bần đất.

So sánh mãnh liệt như vậy trong lòng Khả Khả dâng lên một cỗ lửa giận không cách nào giải thích, cô nắm chặt quả đấm nhìn August nói: "Rốt cuộc anh đang làm gì?"

August cho Khả Khả một nụ cười khêu gợi, "Chỉ là muốn mời bốn vị thiên sứ ra ngoài hưởng thụ mỹ vị mà thôi, chẳng lẽ anh cần phải hẹn trước?"

"Nhưng anh cũng không có nói cho tôi biết, tôi đã....." Phát hiện ba người bên cạnh đang tò mò nhìn hai người, Khả Khả đột nhiên cảm thấy xấu hổ, hất cằm lên nói với August: "Đàn anh thân yêu, có thể hay không nói chuyện riêng với anh một chút."

Khả Khả lập tức xoay người đi tới phòng bếp, August thừa cơ nói với ba người kia: "Mọi người lên xe trước đi! Cho tôi năm phút đồng hồ, chúng ta có thể lên đường."

"Nhưng, Khả Khả rất khó thuyết phục." mẹ Băng biết cá tính con mình, không ai có thể miễn cưỡng cô.

"Đừng vậy! Nếu anh chọc giận chị rồi, không tốt đâu." Salsa mặc dù rất hi vọng có thể đi ra ngoài ăn một bữa, cô cũng không hy vọng trả giá là lửa giận của chị.

"Đến lúc đó chúng ta lại biến thành nô lệ của chị rồi....."

"Yaya!" Salsa cùng mẹ Băng ngăn lại Yaya, thật đúng là việc xấu trong nhà không thể truyền ra ngoài.

August cười cười, nhìn các cô nói: "Lên xe trước đi! Chị của hai em rất dễ thuyết phục."

Ba người nhìn nhau một cái, lại nhìn bóng dáng đẹp trai của August biến mất ở phía sau cửa, trong lòng có chung ý tưởng —— Khả Khả rất dễ dàng bị thuyết phục sao?

Không thể nào! Chị ấy là một ngọn núi tuyết ngàn năm không thay đổi! Muốn thay đổi cô sao dễ dàng như vậy?

Không thể nào!

Chương 5

"Khả Khả....." Vừa vào cửa, August liền cảm giác có một bóng đen lao tới, hắn theo bản năng tránh ra, khoe mắt nhìn thấy một người té bên chân hắn.

"Này! Em phải cẩn thận! Dao không có mắt đâu." August nhìn Khả Khả cầm dao to. Một dao đó mà trúng, không chết cũng mất nửa cái mạng.

"Tại sao anh đối xử với tôi như vậy?"

"Bởi vì quan hệ giữa chúng ta không thể so với bình thường, anh muốn chăm sóc em thật tốt! Hơn nữa, em chưa từng nghe qua câu yêu ai là yêu cả đường đi sao?"

"Yêu em....." mặt của Khả Khả lập tức đỏ lên, "Ai nói muốn anh yêu? Anh đi đi! Cút ra khỏi cuộc sống của tôi, tôi sẽ kiếm tiền trả lại cho anh, xin anh đừng trở lại quấy rầy cuộc sống yên tĩnh của gia đình tôi."

Tương August sẽ quát Khả Khả, biểu đạt sự phẫn nộ của anh ta, nhưng anh ta chỉ đứng ở đó, mắt không chớp nhìn chăm chú vào cô.

Hai người giống như hai con sư tử đang giằng co, chờ đợi sơ hở của đối phương, sẽ nhào tới hung hăng cắn cổ của đối phương.....

"Em sợ." đôi mắt August nhìn thấu tâm tư của cô, từng bước một tới gần cô, "Tại sao em sợ? Em sợ cái gì?"

Khả Khả lui về phía sau một bước, cây dao trong tay rơi trên bàn, August nhân cơ hội bước tới nắm vai của cô, cũng đem khoảng cách của hai người kéo xa cây dao.

"Nói cho anh biết em sợ cái gì? Sợ anh sao? Cùng anh đi xa hơn một chút, đến gần anh một chút sẽ phá hủy em sao?" August ép hỏi, ánh mắt hai người nhìn nhau, trong mắt của anh có sự tự tin như chúa tể.

"Tôi không sợ," Khả Khả vừa mở miệng mới phát hiện bản thân có chút không xác định, cô hít sâu một hơi, khẳng định với August: "Tôi không sợ bất cứ chuyện gì, bao gồm anh! Tôi chỉ là không muốn trở thành niềm vui nhất thời của một cậu chủ như anh, một món đồ chơi trong lúc nhàm chán."

"Em cho rằng anh chỉ đùa với em, chỉ là chơi qua đường sao?"

"Người trong nhà tôi không biết anh, họ rất hiền lành, tốt bụng lại dễ tin người, anh đừng làm cho họ trông chờ anh rồi bỏ ra tình cảm tốt với anh. Sau đó họ lại phát hiện ra đây chỉ là trò chơi của anh lúc nhàm chán, cậu chủ như anh cũng đừng buồn chán quá độ mà đem gia đình tôi ra chơi, tôi không cho phép anh làm vậy."

Rốt cuộc Khả Khả cũng nói ra được lời trong lòng, cô mặc kệ anh ta có giận không, trước hết cứ nói rõ ràng, không để anh ta xen vào cuộc sống của cô, sau đó cô có thể giống như trước.

"Em nói xong chưa?" thanh âm August lạnh như băng.

"Chưa, anh không cần lo lắng bài báo cáo của anh, tôi sẽ đúng hẹn đưa cho anh, sau đó tôi sẽ trả tiền cho công nhân sau khi thu hoạch còn dư bao nhiêu tôi sẽ trả anh." Khả Khả nói thật rõ ràng.

"Sau đó thì sao nữa?"

"Sau đó?" Khả Khả suy nghĩ một chút, "Sau đó anh có thể đi, chúng ta không cần gặp lại."

"Cứ như vậy?" thanh âm August thật bình tĩnh, vẻ mặt không thay đổi, ánh mắt chăm chú nhìn Khả Khả, "Muốn anh quên đi sự nhiệt tình của em? Không! Anh vĩnh viễn cũng không quên được âm thanh yêu kiều của em. Anh sẽ không rời khỏi em, em cũng đừng xem anh như ngư lang, ép khô anh xong thì đuổi đi, giả bộ như chưa có gì xảy ra."

Khả Khả cảm giác mình như một con thú nhỏ cô đơn mà bất lực bị một tên thợ săn bắt được, không có chỗ trốn.

"Chưa từng có cô gái nào bỏ anh, em cũng không ngoại lệ!" August nắm cầm Khả Khả, trông mắt lóe lên lửa giận.

"Anh không cần mất thời gian với tôi, tôi sẽ không bị anh dụ dỗ lên giường lần nữa, dù sao anh cũng đâu thiếu người để thỏa mãn nhu cầu." Giọng của Khả Khả vô cùng chanh chua.

"Nói không sai, nhưng bây giờ anh chỉ có hứng thú với em, một cô gái có bề ngoài như khối băng ngàn năm, em suy nghĩ một chút, em mới có hai mươi mà không khác gì một người phụ nữ bốn mươi tuổi, anh muốn giúp em trở thành một cô gái nhiệt tình như lửa."

Khả khả không nói nên lời, không thể tin nhìn August, càng làm cho cô lo lắng là August có thể sẽ thật sự làm vậy.

August muốn chinh phục cô chỉ vì lòng tự ái của anh ta, Khả Khả nghe xong, ngoài sự tức giận còn có cảm giác mất mát.

Thì ra August chỉ xem cô như chiến lợi phẩm.

“không, anh buông tôi ra, tôi sẽ không để anh muốn làm gì thì làm.” Khả Khả giống như một con mèo hoang không ngừng đuổi August tránh xa, nhưng cô lại bị tay anh ta kiềm chế không thể nhúc nhích.

“Em nghĩ anh có thể trong vòng năm phút có thể thuyết phục em đi ăn tối không?”

“Ăn cái đầu anh!”

“Rất tốt, nếu ba phút sau nếu em chưa ra cửa thì hãy tin tưởng là anh sẽ không đi ra khỏi cuộc sống của em mà còn ở trên cơ thể của em gái em tìm được niềm vui mới, em thấy sao?”

August uy hiếp làm cô vô cùng lo sợ “Anh dám không, tôi sẽ thiến anh.A”

Khả Khả đột nhiên bị August buông ra khiến cô lao đảo lui về sau mấy bước, cô vội vịn cái bàn, đứng vững lại nhìn anh ta.

“Ba phút, mặc vào bộ đầm xinh nhất của em, nếu không tự gánh lấy hậu quả.”

Anh ta cho rằng cô sẽ bị uy hiếp sao? Nếu ánh mắt có thể giết người vậy thì anh ta đã sớm bị đâm cả trăm cả ngàn con dao rồi.

“Em còn hai phút.” August nhìn chăm chăm Khả Khả nói ra thời gian còn lại.

Đồ đàn ông xấu xa! Khả Khả tức giận chạy về phòng, trong lòng không ngừng an ủi bản thân đây chỉ là vì không muốn em gái mình rơi vào tay tên ác ma.

Đồ đáng chết! tốt nhất đừng rơi vào tay tôi, nếu không cô sẽ chặt anh ta thành trăm mảnh.

August giống như được lời nguyện rủa trong lòng Khả Khả, anh ta đi đến cửa, hít thật sâu một hơi, sau đó khước miệng gương lên. Lần này, mình thắng.

Có được niềm vui chinh phục mà trước nay chưa từng có, còn tìm được nhược điểm trí mạng của địch, một nhược điểm vững chắc cho những lần đấu sau.

Băng Khả Khả, lần này em tuyệt đối trốn không thoát lòng bàn tay của anh rồi!

※※

Bữa ăn tối được tổ chức theo tiêu chuẩn của một bữa tiệc, trong một gian phòng thanh nhã ở Thiên Mầu Đài Bắc, không khí sang trọng, mọi người đều vô cùng vui vẻ ngoại trừ Khả Khả.

Khả Khả dù không muốn nhưng vẫn tận lực không để mọi người mất hứng, thỉnh thoảng nói vài câu, mỉm cười uống rượu cùng mẹ và em gái, cũng không để ánh mắt mình nhìn đến tên xấu xa kia.

Lúc đầu còn nghĩ August sẽ khiến cô mất mặt trước mọi người, thật không ngờ hần vô cùng vui vẻ luôn chọc cho mọi người cười, cho đến...

“Thịt bò đáng chết!” Khả Khả vừa nói trong lòng vừa cắt thịt bò trên đĩa, nhưng giống như nó cố tình chống lại cô nếu không sao cắt hoài không đứt.

Vào lúc này có một bàn tay đưa qua cầm lấy cây dao và cây nĩa trên tay Khả Khả, nói: “Em yêu, em chắc chắn là cắt thịt bò chứ không phải cắt đĩa cho hả giận chứ? Nhìn miếng thịt bò này đã bị em cắt cho tan nát hết rồi.”

Mặt Khả Khả đỏ lên, lúc này truyền đến bên tai tiếng cười thật nhỏ, cô biết cô trở thành chuyện cười, nhưng cô vẫn ưỡn ngực nhìn chăm chăm tên xấu xa đó.

Hừ! Cùng lắm là không ăn! Khả Khả giận dữ mặc dù hương vị kia khiến cô muốn chảy nước miếng.

August nhìn Khả Khả như có điều suy nghĩ, sau đó lấy đĩa của cô đến trước mặt mình, trong mắt người khác, anh thật cẩn thận cắt thịt bò thành những miếng vừa vặn.

Cái đĩa chuyển lại cho Khả Khả, một miếng thịt bò to đã được cắt nhỏ.

“mau ăn lúc còn nóng, nguội sẽ ăn không ngon.” Trong giọng nói mang theo sự cung chiêu, trong ánh mắt lại tràn đầy sự ấm áp.

Trong lòng Khả Khả nhất thời cảm thấy ấm áp, cảm giác yêu thương, cung chiêu, được bảo vệ, kể từ khi cha qua đời đã không xuất hiện nữa.

Cảm giác này không nên xuất hiện từ trên người August, hẳn không phải là một tên phong lưu sao? Một người chuyên lấy việc trêu đùa con gái làm trò vui, một cậu chủ dùng tiền giải quyết tất cả, không có khả năng... Ít nhất đối tượng của anh ta cũng không phải là cô gái bình thường.

“Thịt bò của em cũng khó cắt!” cảm thấy bị lơ là Salsa lập tức triển khai kế hoạch dụ dỗ, bắt kể mẹ và Yaya nhìn cô bĩu môi.

Salsa không thích bản thân bị bỏ qua trước mặt nhiều người, ngược lại giống như Khả Khả mới là tâm điểm, ánh mắt kia... giống như thứ anh ấy muốn nuốt không phải là thức ăn mà là chị Khả Khả.

August không cam lòng, không muốn dời ánh mắt khỏi người Khả Khả, nhẹ nhàng nói: “Em cũng muốn cắt nhỏ ra sao?”.

“Đúng ạ.” Salsa vội vàng bung lên cái đĩa, August lại mỉm cười chuyển cái đĩa cho người hầu bàn bên cạnh.

"Làm phiền cậu đem phần thịt bò bít tết cắt thành những miếng nhỏ."

"Không cần!" Salsa tức giận đoạt lấy cái đĩa, buồn bực sinh khí ăn bò của cô. Sao lại như vậy? Salsa quyết định không nói chuyện, trừng phạt August không có mắt nhìn.

Nếu như Salsa biết quyết định của cô khiến August không hề quan tâm, có thể sẽ tức đến xung huyết não.

Trên thực tế, chỉ có một người xứng đáng, hiện cô ấy đang ngồi đối diện August, cô trầm tĩnh làm anh ta yêu thương, khi cô nhìn anh một cái anh cảm giác âm thanh xung quanh đều biến mất, thế giới chỉ còn hai người.

Khả Khả không giống như Salsa hoặc những cô gái khác có vẻ đẹp yêu kiều hấp dẫn người khác, nhưng cô có khí chất thuộc về cô, đây gọi là vẻ đẹp tâm hồn?

Chưa có cô gái nào có sức hút như vậy khiến August chỉ ngồi bên cạnh đã cảm thấy thỏa mãn và ấm áp, nếu là lúc trước anh tin tưởng mình sẽ không bao giờ giống thế này.

Thì giờ đây thật là kì lạ, một Khả Khả luôn lúc ẩn lúc hiện bên cạnh sao bản thân lại không thấy cô đáng yêu như thế khiến người khác yêu thương? Bản thân anh chắc là bị mù rồi, không sớm phát hiện viên ngọc này, cũng may là chưa trễ lắm.

Kết thúc cơm tối, August đưa cả nhà Khả Khả lên xe trở về, sau khi lên xe anh chợt có ý định riêng.

“Di Băng, cháu có một số việc cần hỏi Khả Khả, tối nay cháu sẽ đưa em ấy về sau.” Không cho Khả Khả kịp từ chối, cô bị August kéo vào xe của mình, xe lập tức chạy đi nhanh.

“Anh dẫn tôi đi đâu?” Bị bắt lên xe Khả Khả tuyệt đối sẽ không học theo các nữ diễn viên chính nhảy xe, mặc dù đang rất tức giận, nhưng cô chưa tức đến nỗi vứt bỏ mạng sống của mình.

“Một nơi rất lãng mạn.”

“Nơi lãng mạn?”

Nghe được tiếng sóng biển, nghe trong gió có mùi vị mặn mặn, Khả Khả đã biết nơi August nói lãng mạn là bờ biển.

"Quả thật là rất lãng mạn, chỉ là không hợp với tôi và anh....." Khả Khả mới vừa ngẩng đầu, liền bị August hôn cuồng nhiệt.

"Anh rất nhớ em, cả đêm em đều giống như một con mèo nhỏ đáng yêu không ngừng hấp dẫn anh, khiến anh ăn không ngon, chỉ muốn hôn em thật nhiều."

"Ai hấp dẫn anh? Là anh dùng đôi mắt xấu xa của anh phóng điện với phụ nữ, không đành lòng, không chú tâm ăn cơm dĩ nhiên ăn không ngon! Không nên đem hậu quả hành động nhằm chán của anh đổ thừa người khác." Khả Khả không để bản thân xoay vòng vòng.

"em không có cảm giác với anh." August không thể làm gì khác hơn nói.

"Tôi nói thật."

"Tốt, anh đầu hàng, dù sao anh đã quyết định bao dung khuyết điểm của em."

"Ai muốn anh bao dung?" Khả Khả tròn to mắt, bộ dạng nhìn August như nhìn thấy quái nhân."Đưa tôi về, tôi rất mệt....."

"Không thể!"

"Anh....." Khả Khả hít sâu một hơi, nhẫn nhịn nói với August: "Đàn anh, hãy nghe em nói, em không thích hợp với anh, em không phải đối tượng để anh vui đùa, em rất bình thường, không thú vị, không biết làm anh vui..... Phải nói là em không muốn làm ai vui hết, anh sẽ không thấy bất cứ niềm vui nào trên người em đâu."

"Anh không cho là như vậy."

Ghê tôm! Khả Khả lại hít sâu một hơi, thanh âm dịu dàng, "Ngoan, không nên làm việc khiến mọi người đều hối hận, về sau anh sẽ cảm kích tôi vì tôi đã không để anh phải chịu trách nhiệm, không làm phiền anh, anh có thể vui vẻ đi tìm thiên đường của anh."

"Anh đi tìm Thiên đường vui vẻ, vậy còn em?"

"Em? Em sẽ giống như trước kia, sau này hai chúng ta đường ai nấy đi....."

Bạn đang đọc truyện *Quý Công Tử Ngang Ngược* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

"Ý em là muốn bỏ rơi anh?"

Khả Khả giật mình một chút, người đàn ông này đến từ hành tinh khác sao? Cô nói tiếng phổ thông nhưng anh ta sao lại không hiểu?

"Chúng ta thân nhau à, sao lại có chuyện bỏ rơi hay không bỏ rơi?"

"Chúng ta đã lên giường, như vậy còn chưa đủ thân? " August chẳng hiểu là do bản thân bảo thủ hay do con gái bây giờ quá tiến bộ, một cô gái trẻ như vậy lại có ý tưởng quá phóng khoáng?

"Không giống nhau....."

"Đối với anh, một khi đã lên giường với em, chính là đã quyết định sẽ quen em!" August tuyên bố quyết định của mình, về phần Khả Khả anh có lòng tin sẽ thuyết phục được cô.

Khả Khả chăm chú nhìn August, giọng điệu giống như đang khiển trách một đứa nhỏ, "Sao nói mãi anh không nghe à? đã bao nhiêu tuổi rồi mà còn muốn thế nào là được thế đó sao."

Việc này cũng không thể trách cô, ở nhà đã quen ra lệnh, giọng nói không tự chủ cũng trở nên giống như răn dạy trẻ nhỏ. Khả Khả giống như đang dụ dỗ một đứa nhỏ, sờ đầu August "Ngoan, nghe lời, về sau anh sẽ cảm ơn em. ... "

"Em. . ." August bắt lấy tay Khả Khả trên đầu mình, kéo vào trong lòng, cả người cô đều ngã vào lòng anh.

"Anh làm gì thế? Buông tôi ra!" Khả Khả nhỏ giọng nói.

"Anh không phải là đứa bé, em không được dùng giọng điệu đó nói chuyện với anh, anh là một người đàn ông!" Nói xong, August bung lấy mặt Khả Khả, hôn cô như một người đàn ông đối với một người phụ nữ.

Đầu lưỡi August thừa dịp Khả Khả mở miệng muốn nói chuyện thừa cơ đi vào, dây dưa, trêu chọc lưỡi của cô. Đầu lưỡi cảm giác giống như chạm điện làm toàn thân Khả Khả không có sức lực, cô không nhịn được nhẹ giọng rên rỉ, càng thêm tăng lên lửa dục của anh.

Bàn tay to của hắn thăm dò vào trong áo của cô, tìm được bộ ngực mềm mại, nhẹ nhàng vuốt ve, cuối cùng không nhịn được cởi chiếc áo ngực ngăn trở hai người.

Bộ ngực to tròn của Khả Khả hoàn toàn bị bàn tay của August bao trùm, xúc cảm làm cô rung động, anh dùng ngón tay trêu đùa đầu ngực của cô, càng làm toàn thân cô kim lòng không được bắt đầu ngoa nguẩy.

"Không được!" Khả Khả đẩy August ra, nhưng căn bản không có bất kỳ ảnh hưởng, ngược lại để cho anh ta nghĩ là cô cũng muốn mà còn đùa giỡn.

"Khi anh muốn em, em tuyệt đối không kháng cự được." August lại gần bên tai Khả Khả nói: "Hơn nữa cả ngày nay anh đều rất khát vọng cơ thể em, hôm nay anh sẽ dùng toàn lực khiến em biết thế nào là thiên đường tình ái."

August vừa nói chuyện tay cũng không ngừng xoa ngực Khả Khả.

"Buông tôi ra!" trong lòng Khả Khả bắt đầu lo sợ, August cho rằng cô là bạn gái của anh ta, đương nhiên có thể cùng cô thân thiết, nhưng cô không có đồng ý!

"Anh muốn....."

"Tôi không muốn!" Khả Khả bắt đầu dùng sức đánh August, kích tình từ từ bị hoảng sợ thay thế.

Lần đầu tiên là do Khả Khả muốn có kỉ niệm thời con gái, cho nên vì lòng hiếu kỳ mới ngã vào trong lòng August, nằng muốn nếm thử, thăm dò một chút niềm vui tình ái giữa nam nữ.

Chỉ là lần thứ hai Khả Khả đã không thể thuyết phục chính mình, cho nên vô luận như thế nào cũng không thể lại quan hệ không rõ ràng với anh ta. Cô cố gắng kháng cự, nhưng sức lực đàn ông mạnh hơn phụ nữ rất nhiều, anh còn dùng kế mỹ nam quyến rũ cô, cô thật là khó chống đối.

"Đừng á....."

"Anh không hiểu, sao em lại ghét anh như vậy?"

"Tôi không ghét anh....."

"Có! Em có! Cho nên em mới dùng hết sức đẩy anh ra." August đột nhiên bắt vai của Khả Khả kéo về hướng mình, "Nếu như em không ghét anh, vậy là em thích anh, cho nên em sợ, sợ bị bỏ rơi! Em không cần sợ, anh sẽ quý trọng em, sẽ bảo vệ em, chăm sóc em!"

Khả Khả cố sức đẩy ra August, "Chúng ta không thể! Xin anh đừng khiến tình huống trở nên ngày càng phức tạp hơn....."

"Anh không tin em quên nụ hôn anh dành cho em dễ như vậy!"

"Cái gì?" Khả Khả không kịp nói xong, liền bị August hôn mãnh liệt.

Không thể để cho anh ta hôn hoài được! Kết quả quả nhiên không ngoài suy đoán của cô, thân thể cô phản bội cô mất rồi.

Cả người cô rơi vào lòng anh, không có sức phản kháng, cô không thể suy nghĩ được gì, chỉ muốn anh ta cứ hôn cô mãi như thế, cô biết trong cuộc đời cô từ giờ về sau có thể chỉ có August.!

"Em là của anh, anh muốn em!" môi August đặt trên môi Khả Khả, tay của anh cời y phục của cô tới ngang hông, vội vàng mà cố chấp vuốt ve ngực của cô. Ngực cô trở nên cứng hơn dưới bàn tay anh, một tiếng rên rỉ không nhịn được từ trong miệng của cô bật ra.

August đem cái ghế lui về sau, đặt Khả Khả trên ghế xe, mở to miệng ngậm đầu ngực cô, toàn thân cô thoáng chốc như có dòng điện chạy qua, lần nữa thiêu đốt cơ thể cô, cô mãnh liệt khát vọng anh, hi vọng anh thỏa mãn cơ thể cô.

August tay dời xuống, vấy Khả Khả bị kéo lên trên, sau đó cách lớp quần lót tay anh ma sát chỗ kín của cô.

"Không được!" Khả Khả muốn kẹp chặt hai chân lại, liền bị August ngăn trở, hai chân của cô mở rộng trước mặt anh, tư thế kia thật là mê người, khiến cho cơ thể anh ta nóng đến mức muốn chảy.

Ngón tay của anh nhẹ nhàng từ phía trên quần lót của cô thăm dò vào, thân thể của cô lập tức run rẩy, "A!"

Ngón tay của anh ta qua lại ở trong cơ thể cô kéo ra đưa vào, cô chỉ có thể cắn môi dưới, ôm lấy bờ vai anh thừa nhận thống khổ và sung sướng, cho đến khi cơ thể chảy ra ái dịch mới thôi.

Cô nhắm mắt lại mặc cho anh cời quần lót của mình ra, tựa như một đóa hoa hồng thắm sương nở rộ trước mặt anh, trong lòng ngượng ngùng nhưng lại không cách nào không chế mình.

Hắn êm ái mút cánh hoa thiếu nữ, đầu lưỡi mềm mại ở trên cánh hoa không ngừng hoạt động.

"A..... Ừ....." Môi đỏ mọng không ngừng tràn ra âm thanh e lệ, mắt hờn, trong cơ thể cô anh không ngừng kích thích, cô thật nghi ngờ có khi nào bản thân mình sẽ hóa thành ngọn lửa, trong lòng cô không ngừng dâng lên khát vọng.

"Đừng lại, tôi không chịu nổi....." Cô lẩm bẩm nói nhỏ, hai gò má nhuộm một màu đỏ ửng mê người, bộ dáng yêu kiều câu hồn đàn ông.

Ánh mắt của anh không cách nào rời đi cơ thể của cô, cô yêu kiều hờn hển quyến rũ phong tình như một nữ yêu tinh dụ dỗ đàn ông, anh nhanh chóng cời quần xuống áp hướng nàng, để cho cái vật sưng to này giờ giữa hai chân cô, chậm rãi lấy chính mình đẩy vào bên trong cơ thể chật hẹp của cô.....

"A..... Đó....." Khả Khả cắn chặt lấy môi dưới, ngón tay cầm thật sâu đâm vào cánh tay của August, anh lấy chính mình hoàn toàn kéo ra khỏi thân thể của cô, lấy tốc độ chậm rãi lần nữa tiến vào cơ thể cô.

Khả Khả cảm giác trong cơ thể bị anh tràn đầy, hai người hợp lại làm một cảm giác ấy thật không thể tưởng tượng nổi.

Khi anh ta ở trong cơ thể cô không thể kìm nén mà bắt đầu luật động qua lại, không ngừng kéo ra đưa vào, trong người cô như có một dòng điện chạy qua thật là vui thích, không tự chủ bật ra nhiều âm thanh mất hồn.

Anh giữ eo nhỏ của cô buộc cô hòa hợp cùng anh, cô chỉ có thể ôm lấy anh ta, theo anh cùng nhau tiến vào khoảnh khắc tuyệt vời.

Anh cúi đầu hôn cô, giờ phút này cô hoàn toàn bị bao phủ trong sóng tình, chỉ có thể không ngừng phát ra nhiều tiếng yêu kiều. "Trời ạ..... Tôi không

được....."

Khả Khả thiết tha làm August điên cuồng, tốc độ nhanh hơn, đem hai người đẩy tới đỉnh.

Thân thể Khả Khả chợt run rẩy, đồng thời August cũng phát ra một tiếng gầm nhẹ, tất cả bắn vào trong cơ thể cô, cảm thấy hết sức thỏa mãn.

Kích tình đi qua, hai người thở hổn hển ôm nhau thật chặt, August không nhận được nhắm mắt lại hưởng thụ cảm giác chưa bao giờ có như lúc này.

"Em không được cự tuyệt anh nữa được không?" August tràn đầy tự tin hỏi.

Khả Khả nằm trong lòng August, giống như một con mèo nhỏ đáng yêu làm cho người khác yêu thương.

Nghe âm thanh sóng biển đánh vào đá, ánh trăng sáng trong ngoài cửa gọi vào trong xe, vẫy trên người hai người, đó là một loại hạnh phúc không cách nào nói rõ.

Lúc này, Khả Khả lười biếng đáp lại câu hỏi của August. "Không! Tôi ghét nhất là đàn ông phong lưu."

Khả Khả thật giận bản thân, khi cô đang vui đùa bên chồng sách, muốn chuyên tâm, chuyên chú viết báo cáo thì cái mặt vô lại đó vẫn hiện lên trong đầu cô.

"Ghe tòm!" Khả Khả bỏ bút xuống đi tới cửa sổ hít không khí, hôm nay có chút gió nhẹ, nếu không thời tiết nóng bức thế này thật không cách nào ngủ được, bởi vì cô không bật điều hòa, tiền điện rất đắt!

Khả Khả lại thờ dãi, kể từ khi tên ác ma kia xuất hiện trong cuộc sống của cô, cô cảm giác cuộc sống của bản thân trở nên thật hỗn loạn.

Mặc dù mẹ rất quan tâm cô nhưng vẫn không biết hỏi thế nào, Yaya đã quyết tâm xem August là anh rể tương lai, có trời mới biết Khả Khả sợ hãi thế nào.

Khả Khả căn bản là không muốn tiếp tục quan hệ không rõ ràng với August, ở trong nhà này sợ là chỉ còn Salsa là đứng cùng chiến tuyến với cô, bởi vì Salsa mong ước bạch mã hoàng tử trong mộng của mình không có quan hệ gì với cô, cô bé mới có thể hấp dẫn ánh mắt August.

Khả Khả biết là mỗi lần Salsa trông thấy August thì cô bé đều ra sức hấp dẫn anh, đối với đàn ông phong tình Salsa đều có khả năng bẩm sinh - bản năng của người đẹp. Khả Khả cũng không biết làm sao với Salsa, khi thấy Salsa thể hiện khuôn mặt đáng yêu, Khả Khả không thể không thừa nhận bản thân có chút ghen tỵ.

Trời ạ, cô lại vì một kẻ không ra gì mà ghen tỵ với em gái mình? Cô bị bệnh rồi?

Khả Khả không thể không thừa nhận August rất là hấp dẫn người khác, anh ta không ngu ngốc, không mập, không xấu, không tệ, ngược lại có mùi hương hấp dẫn người, giống như một làn gió mát....

Thân thể Khả Khả không nhận được run run, cô dùng đôi tay ôm lấy mình, nghĩ đến bản thân không thể phản kháng được khi nằm trong lòng anh ta muốn hòa tan trong hơi thở đó.... A, cô thật là không ra gì.

Chỉ là đôi khi cô cũng có chút mơ mộng, nếu như cô không phản kháng anh ta mà còn hòa theo thì bây giờ cô ra sao đây?

Có lẽ August thật lòng thích cô, có lẽ anh ta không giống như những người khác chỉ chú trọng bề ngoài, mà thích vẻ đẹp tâm hồn..... Ấc, cô có vẻ đẹp nội tâm không? không phải là cô đang khen bản thân sao?

Nhưng cô sống quá lí trí, chuyện hoàng tử và cô bé lọ lem chỉ có trong chuyện cổ tích mà thôi, nếu cô cứ mơ mộng thì cô quá ngốc rồi!

Muốn yêu August rất dễ nhưng khi yêu anh ta rồi thì sao? nếu không được anh đáp lại tương xứng, như vậy chẳng những mất thân mà còn mất luôn trái tim cuối cùng rơi vào kết quả sống không bằng chết.

Nếu cô đủ thông minh, cô nên thu lại sự lãng mạn của bản thân, chôn sâu khát vọng tình yêu vào trong lòng.

Cô đã hứa với cha là chăm sóc tốt cho mẹ và các em, hiện tại không phải là lúc rơi vào tình yêu nam nữ.

Khi Khả Khả ngẩng đầu nhìn bầu trời xa, trăng hôm nay thật sáng thật tròn, nhớ lại lúc xưa thường cùng cha ngồi dưới trăng pha trà, tán gẫu.

Nhớ tới ngày xưa hạnh phúc, Khả Khả không nhận được đó mất. Lòng cô đang chìm vào nỗi đau của chính mình thì có một cái gì đó đánh vào cửa sổ, phát ra tiếng vang rất nhỏ.

Khả Khả nhìn ra ngoài cửa sổ, lúc đầu cũng không thấy ai, nhìn xa phía bên phải, lại phát hiện một người đàn ông đang khom lưng nhặt đá, sau đó nhắm cửa sổ của cô mà quăng....

"August?A!" viên đá đánh vào đầu cô, làm cô la lên:" Thật đau!"

"Thật xin lỗi, thật xin lỗi." August vội vàng nói xin lỗi.

"Anh làm gì nửa đêm không ngủ, tới cửa sổ nhà người khác ném đá?"

" Anh nhớ em!"

"suyt! nhỏ giọng một chút, anh muốn đánh thức những người khác à?"

"Anh nhớ em, em ra đây đi!"

"Không!"

"Tại sao?"

"Bởi vì quá muộn, hơn nữa tôi đang mặc đồ ngủ, không tiện!"

Khả Khả không nghĩ tới cô vừa nói ra hai chữ ‘ áo ngủ ’ lập tức dẫn suy nghĩ của Augustus bước vào những ảo tượng xinh đẹp, anh ta nghĩ đến thân thể cô khi bên dưới không ngừng ngo ngoáy, nhất thời miệng khô lưỡi khô.

"Ra ngoài!" Augustus giơ lên một viên đá trong tay, bá đạo nói: "Nếu không anh lập tức ném vào cửa sổ phòng mẹ em".

"Anh dám?"

Dưới ánh trăng, trên khuôn mặt tuấn mỹ của Augustus khi cười trông thật gian xảo, Khả Khả nhìn anh ta cầm viên đá, không nhận được nhỏ giọng mắng cái tên xấu xa này.

"Được rồi! Tôi đi ra ngoài là được."

Lời vừa ra khỏi miệng, dưới ánh trăng mờ lung, Augustus lập tức lộ ra một tia mỉm cười đắc ý.

Tên vô lại thật ghê tởm lại để cho anh ta vừa ý rồi.

Bạn đang đọc truyện *Quý Công Tử Ngang Ngược* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7

Khả Khả nhỏ giọng xuyên qua bóng tối an tĩnh, đi tới mặt bên cửa nhỏ. Vừa đi ra khỏi cửa nhỏ, cô lập tức bị Augustus kéo ôm lại đặt tại một gốc cây lão Banyan Tree, kế tiếp chính là một hồi hôn sâu làm người ta cơ hồ hít thở không thông.

"Augustus!" Khả Khả cố gắng đẩy ra khoảng cách giữa hai người, thờ hồng học nhìn chăm chăm hắn, "Anh phát thần kinh gì?"

Augustus không nói gì chăm chú mà nhìn cô dưới ánh trăng tằm nghiêm chỉnh, khuôn mặt nhỏ nhắn hơi tức giận cùng con ngươi bốc lửa. Tóc dài tán loạn vì buộc bím tóc cả ngày, vừa được buông lỏng liền thay đổi gọn thật to xòa trên vai thật mềm mại, trên người một cái áo ngủ không có tay, cô nhìn như tinh linh ngây thơ dưới ánh trăng.

"Anh....." Khả Khả mới mở miệng liền bị Augustus kéo đến vườn hoa. "Anh kéo tôi đi nơi nào?"

"Một chỗ không có ai quấy rầy chúng ta."

Hắn chọn chỗ thật tốt! Vườn hoa cách nhà chính xa nhất, hơn nữa nơi này đã bị hoa hoa Diệp Diệp nồng đậm bao vây, kín đáo cực kỳ.

"Hiện tại không cần lo lắng sẽ làm ảnh hưởng đến người khác rồi."

"Vậy sao?" Khả Khả cảnh giới nhìn sâu xa, "Có chuyện gì nói mau đi! Tôi muốn ngủ."

Augustus ôm cổ Khả Khả, cô cảm nhận rất rõ ràng được lửa nóng cùng nhiệt độ mạnh mẽ từ cơ thể hắn.

"Em biết không? Hôm nay không biết tôi bị làm sao, đột nhiên rất nhớ, rất muốn gặp em."

"Tôi..... Không biết!" Cô làm sao biết được? Trên thực tế người đàn ông này đang suy nghĩ gì cô đều không biết, cũng không muốn biết! "Tôi cũng không phải là con giun trong bụng anh."

"Tôi cũng rất hi vọng em như vậy, có thể thời thời khắc khắc cùng anh ở chung một chỗ." Augustus cúi đầu vào mái tóc mềm mại của Khả Khả, bàn tay

kiên cường, ấm áp nhất bảo vệ vòng quanh cô.

"Anh không phải nửa đêm canh ba không ngủ được, đặc biệt chạy tới nhà tôi ném tảng đá, sau đó giống như kẹo mạch nha dính tôi không thả chứ?"

"Có gì không thể?"

Người đàn ông này khẳng định điên rồi! Nhưng tại sao sâu trong nội tâm của cô lại có cổ hưng phấn cùng cảm giác vui sướng? Hẳn bộ dạng này, có phải hẳn đang bày tỏ hẳn đang để ý cô, khát vọng cô?

"Em mới vừa cạnh cửa sổ nghĩ cái gì?"

Đang nghĩ đến anh! Chỉ là Khả Khả không thể nào nói ra khỏi miệng!"Tôi đang giúp anh viết báo cáo!"

"Vậy sao?" August ở trên vành tai Khả Khả khẽ cắn một cái, nhỏ giọng nói: "Cũng tốt, ít nhất lúc này em ít nhiều nghĩ cũng đến tôi."

"Nếu như anh chỉ là muốn động tay động chân với tôi, vậy anh có thể đi." Khả Khả xoay người muốn đi, nhưng bị August bắt được, hẳn đưa ra nắm được cảm của cô, ánh mắt thâm trầm chăm chú mà nhìn cô.

"Khả Khả, em vẫn không trả lời tôi, có người theo đuổi em sao?"

"Không cần trả lời, tôi cũng vậy không cần trả lời, anh để cho tôi đi, tôi muốn ngủ." Khả Khả ánh mắt hết sức lóe lên.

"Tôi muốn theo đuổi em!"

Khả Khả sửng sốt một chút, bản thân cô nhìn bên trái, nhìn lại một chút bên phải, không có ai! Hẳn là đang cùng nàng nói chuyện đó?

August đôi tay bưng lấy khuôn mặt nhỏ nhắn của Khả Khả, ép cô đối mặt nhìn hẳn, sau đó từng chữ từng câu nói: "Tôi muốn theo đuổi em, tôi muốn làm bạn trai của em!"

Nói vừa xong, August liền ôm Khả Khả đặt lên vườn hoa lát đá cẩm thạch trên sàn, lửa nóng môi treu đùa đến gần, trên mặt hòa lẫn hấp dẫn, thiết tha biểu tình, khiến người khác không thể kháng cự.

"Tôi đã nói với anh là không thể nào!" Hẳn nghe không hiểu quốc ngữ à?

"Ngày đó là ngày đó, hôm nay là hôm nay."

"Không! Tôi nói rồi không thể nữa..... Nữa....."

"Nữa như thế nào?" August ép hỏi.

"Đừng treu đùa tôi nữa, tôi không muốn rơi xuống địa ngục....."

"Đừng sợ, coi như là chân trời góc biển, tôi đều ở cùng em." August chống đỡ môi Khả Khả xong, bàn tay không an phận ở trên thân thể mềm mại của cô thăm dò.

"Không nên như vậy....."

Đột nhiên, một dây chuyền tinh xảo xuất hiện trước mặt Khả Khả.

Khả Khả đưa tay mặt dây chuyền được làm tinh xảo, phát hiện mặt dây là một con thỏ bộ dáng đáng yêu. "Đây là thỏ?"

"Không sai, con thỏ nhỏ này đại biểu tôi, đây là quà tặng tôi dành cho em, kỷ niệm chúng ta quen biết hai năm."

Lâu như vậy sao? Khả Khả có chút kinh ngạc, mặc dù hai người đã biết nhau hai năm, nhưng là chân chính thân cận cũng là chuyện trong vòng một tháng.

August dịu dàng thay Khả Khả đeo dây chuyền, như nam sinh làm nũng hỏi cô: "Có đáng yêu hay không? Giống tôi không?"

"Thỏ vốn đáng yêu, nhưng bá đạo như anh, không nói đạo lý, " Khả Khả dừng một chút mới nói: " Thật nhục nhã thỏ rồi!"

Nghe được Khả Khả trả lời như vậy, August dĩ nhiên không hài lòng. "Hình tượng tôi ở trong lòng em tệ như vậy sao? Vậy tôi về sau phải thân cận em thật nhiều, để em hiểu rõ ưu điểm của tôi hơn."

Thấy con thỏ nhỏ màu vàng lóe ra ánh sáng mê người phục thiếp trên da thịt trắng như tuyết của Khả Khả, August kim lòng không được bên tai ấn xuống một nụ hôn tham lam lại say đắm.

"Anh đừng như vậy!" Khả Khả then thùng đẩy August ra.

"Tôi hối hận! Tôi thật ghen tỵ!"

"Ghen tỵ cái gì?" Khả Khả không hiểu hỏi.

"Tôi ghen tỵ con thỏ nhỏ có thể dán trên da thịt mềm mại của em, với em như hình với bóng!"

"Anh ở đây nói lung tung gì đó?" Khả Khả đỏ mặt nũng nịu, "Tôi không nhận quà tặng này, quá quý giá....."

"Tôi muốn em nhận lấy, nếu không tôi sẽ không đi đến khi em nhận lấy mới thôi."

Cái tên nam nhân ghê tởm này hoàn toàn bắt được nhược điểm của cô rồi! Dù sao coi như là quà tặng trên trời rớt xuống đi, ngu sao mà không nhận!

"Vậy tôi phải đi về ngủ....." Khả Khả xoay người muốn rời khỏi, August từ phía sau ôm chặt lấy.

"Không cho phép!"

"Có người nào như vậy không?"

"Có! Chính là tôi! Khả Khả, tôi thật sự không biết mình gặp phải bùa mê gì, không lúc nào là không nhớ đến em! Em có nhớ tôi không?" Hơi thở August ấm áp thổi lật phất trên gáy Khả Khả, làm cô không nhận được cảm thấy trong lòng một hồi run rẩy.

"Không có!" Khả Khả hồi đáp quá nhanh, ngược lại tiết lộ nội tâm chân chính của mình.

"Tôi không tin."

"Anh..... A!" Đôi môi Khả Khả đột nhiên bị August bá đạo hôn, ngay cả cơ hội tức thờ cũng không có, chớ nói chi là muốn phản kháng.

"Tôi nên làm gì với em bây giờ? Bểng Khả Khả, Khả Khả, Khả Khả....." August làm bầm gọi tên của cô, dường như muốn đem cái tên này khắc sâu vào trí nhớ của mình, vĩnh viễn không muốn quên, cũng sẽ không quên.....

"Một mình anh nói làm nhảm cái gì vậy?" Khả Khả vừa bực mình vừa buồn cười nói, cô lúc này không cách nào để suy tư, trong đầu cũng tràn đầy những lời August thâm tình níu non, chỉ có thể đắm chìm khi hân hôn, hân thương yêu cô, đón nhận nhiệt độ của hân cùng lực cánh tay buông xuống.

"Tôi đang nói..., em thật nhẫn tâm!" August khát cắt, khàn khàn nói, tựa như mưa rơi hân nhất nhất trên cái gáy trắng như tuyết của Khả Khả. "Không được cự tuyệt tôi, nếu không tôi nhất định sẽ chịu không nổi, để cho tôi yêu em được không?"

August kéo áo ngủ Khả Khả xuống, lộ ra áo lót màu trắng, hân cách lớp vải thật mỏng treo chọc nhũ phong của cô, cho đến khi nụ hoa nho nhỏ dưới sự đụng chạm của hân không tự chủ được đứng thẳng.

"Không....." Khả Khả suy yếu kháng cự, toàn thân bị hân vuốt ve mà không ngừng run rẩy.

"Tôi đồng ý với em, tôi sẽ không ép em!" Âm thanh August giống như gió xuân phất qua thân thể Khả Khả, "Tôi sẽ khiến em cam tâm tình nguyện trở thành người phụ nữ của tôi!"

August tay trượt vào trong quần lót của Khả Khả, khi bàn tay hân nhẹ nhàng vung lên quần của cô thì cô vô lực nằm trên người của hân, hân cũng thuận thể đặt cô trên một chiếc ghế nằm sau người.

"Đã như vậy. Này mời dừng lại....." Khả Khả vô lực cầu khẩn, thật sự sợ mình sẽ lần nữa bị lạc dưới sự trêu đùa của August.

Tay August như hỏa diễm nóng bỏng lướt trên da thịt bên đùi Khả Khả, làm cô không nhận được phát ra tiếng rên khẽ.

Nhìn Khả Khả thờ gập bầu ngực phập phồng không dứt, hé mở môi anh đào cùng hai mắt nhiệt tình thâm thúy, August tựa đầu từ từ hạ thấp xuống.

Dục vọng trong người vọt đốt cảm giác vẫn mãnh liệt như vậy, nóng bỏng, August cuồng vọng phóng đảng bên đôi môi Khả Khả xinh đẹp ngọt ngào chơi đùa, trêu chọc, thăm dò, cố ý dùng thân thể phái nam tràn đầy dương cương của mình tiến tới gần, áp bức thân thể mềm mại của cô, lồng ngực cường tráng thật chặt chia vào nàng kiên định cao phong.

August nắm chặt hai tay Khả Khả đặt hai bên đầu, nhìn thấy thần thái cô sương mù nhiệt tình, hân cảm thấy mắt hân không cách nào kháng cự.

August biết Khả Khả cũng đang khát vọng giống hân, mặc dù trong miệng cô luôn cự tuyệt hân, nhưng hân biết cô đã không lạnh lùng như trước, thậm chí còn không tự chủ đáp lại hân.

August bỏ tay Khả Khả, bắt đầu thăm dò thân thể đường cong cùng u cổc của cô. Hân từ từ tháo bỏ y phục của cô, để cho hân khát vọng đã lâu, núi non Linh Lung hiện ra ngay trước mắt.

Trên bầu ngực mềm mại điểm hai nụ hoa màu hồng, giống như là mỹ vị ngon miệng Tiểu Hồng môi, làm người ta muốn hưng hăng bú mút.....

Đôi tay nhẹ nhàng mà thật to của August bao trùm lên chúng, dọc theo hai bên nốt chặt đội lên chung quanh, lòng bàn tay chậm rãi vẽ vòng tròn, xoa

bóp đỉnh núi.

"A....." Bụng Khả Khả truyền đến một hồi giống như dòng điện co rút thông qua, chấn động căng thẳng dục vọng của August, hấn cúi đầu ngậm lấy phần hồng đứng thẳng cực điểm, dùng đầu lưỡi hành hạ cô, bức cô rên rỉ cùng ngọa nguậy.

Lúc này tình cảm trong lòng Khả Khả cùng lý trí cũng đang lật ngược dây dưa, bên muốn bên không giãy giụa làm thân thể cô cảm thấy hết sức khổ sở, cô phát giác mình bị hấn vuốt ve từ từ mất đi lý trí, thân thể của cô muốn hấn, hơn nữa còn là khát vọng đến mãnh liệt làm cô sợ.

Khả Khả chưa bao giờ biết mình là cô gái dâm đãng tham vui như vậy, xấu hổ trong lòng cùng dục vọng cường đại của cô đang giao chiến.

Tất cả giãy dụa đều bị August bắt đầu dùng đầu lưỡi liếm nụ hoa cô làm tiêu biến, cô đang bay đến ngoài chín tầng mây rồi.

August hít thật sâu như mút lấy trái cây mê người trước ngực Khả Khả, thỏa mãn nghe cô không ngừng phát ra tiếng thờ gấp vui thích.

"Không..... A....."

Nhìn cặp mắt Khả Khả đầy sương mù cùng kích tình hồng má phấn, bộ dáng mê người này làm August tâm thần nhộn nhạo, bản thân bất lực.

Khả Khả không ngừng cảm nhận toàn thân có một luồng sóng run rẩy, đồng thời thân thể của cô cũng theo bản năng phân bí ra cốt cốt ái dịch, thấm ướt ngón tay hấn vuốt ve cánh hoa mê người.

"Em đã giống như ngọn lửa bốc cháy rồi!" Ngón tay August chậm rãi thăm dò vào trong mật huyết chặt chẽ mà ướt át của Khả Khả, khiến cô thiếu chút nữa hít thở không thông.

"Học trưởng, tôi nóng quá....." Khả Khả vô dụng mà đem thân thể run rẩy cũng hướng August, cô không biết mình rốt cuộc muốn cái gì, chỉ muốn cầu xin hấn dừng hành hạ mình như thế nữa.

Khi tay August ở trong cơ thể Khả Khả chậm rãi lướt động thì Khả Khả cảm thấy mình không ngừng bị chỗ ngón tay mang tới khoái cảm đánh thẳng vào, cô chỉ có thể ôm thật chặt cánh tay của hấn, vô lực đóng đưa đầu.

August ôm ái hôn đôi môi mềm mại của Khả Khả, nhưng vẫn không ngăn cản được từng tiếng thờ dốc kiều mỹ. Hấn mê hoặc nhìn cô rơi vào trong sự kích tình, gương mặt xinh đẹp phỉếm đỏ ửng, màu đen trong mắt đẹp nhiệt tình, đôi môi đỏ tươi đã bị hấn hôn sưng đỏ.

Lúc này trong mắt August, Khả Khả là xinh đẹp nhất trên thế giới, khiến nam nhân mất hồn. Nữ nhân hấn muốn chỉ có một người là cô.

"Tôi muốn em, muốn nhiều hơn, nhiều hơn....." August hôn cuồng dã hơn, hấn muốn thưởng thức hương vị ngọt ngào của cô, lấy chính mình chôn thật sâu vào trong cơ thể chặt chẽ và ấm áp của cô, một lần lại một lần đoạt lấy cô.

August hôn không êm ái nữa, ngược lại mà càng thêm cuồng nhiệt, động tác cũng càng có tính xâm lược.

"Anh muốn tiến vào!" August nâng thân thể, kéo ra hai chân Khả Khả, tay cầm dã thú đã sớm sưng to lên kiên đỉnh, nhắm ngay tiểu huyết chặt chẽ ướt át của cô, đẩy về phía trước, trong nháy mắt liền biến mất hấn ở trong thân thể của cô.

"A....."

Khả Khả ngửa người ra sau, chặt khít kẹp chặt nam căn của hấn, nghênh đón kiên đỉnh tiến vào.

August chậm rãi rút ra, sau đó lại dùng tận lực đi vào, hấn cảm thấy mình bị một loại cảm giác không thể biết ám triều bao vây, một hồi khoái cảm mãnh liệt chui vào tủy sống. "A!"

August bắt đầu ở trong cơ thể Khả Khả tăng nhanh tốc độ kéo ra đưa vào, dần dần khoái cảm mạnh mẽ khiến cho bọn họ trầm phù trong biển tình, linh hồn cùng nhục dục đan vào tạo thành mênh mông biển lớn.

Theo August vong tình kêu to, hai chân Khả Khả giống như đang mạn quán quanh hông của hấn, phối hợp cùng hấn vận động.

"Không được....." August mãnh liệt cảm thấy cơ thể xao động sẽ phải phun ra.

Nhục Bích trơn trượt kẹp chặt hấn, khi hấn kiên đỉnh lướt qua kích tình, thì từng dòng điện truyền qua đầu hấn khiến hấn leo lên cao triều nhục dục.

"Trời ạ! Em không được....." Khả Khả so với August sớm đạt tới cao triều, nằng thác loạn kêu ra tiếng, trời nóng ảm, ái dịch giống như tiết chảy, thấm ướt hấn còn đang co lại mãnh liệt mãnh liệt.

Lối vào co giật cùng cao triều ái dịch, trong nháy mắt khiến cho August đạt tới tột cùng. Hấn mãnh lực đưa mình vào nơi sâu nhất trong cơ thể cô, nhiệt lượng thân thể trong nháy mắt bộc phát, hóa thành từng trận nhiệt lưu chạy trong cơ thể cô.

"A....." Hai người không hẹn mà cùng nhau lên chín tầng mây.

Bạn đang đọc truyện *Quý Công Tử Ngang Ngược* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 8

Khả Khả thoải mái nằm trong lòng August, có cảm giác được yêu, được che chở.

Đây là lần thứ hai người con trai này nằm trên giường cô, cô không thể không cho anh vào phòng, nếu không anh ta sẽ ném đá, thật là ngang ngược.

Đôi mắt Khả Khả mơ màng nhìn August đang ngủ say, anh ngủ yên như vậy, thoải mái như vậy, nhìn anh cô muốn ôm anh thật chặt, hôn anh thật nhiều.....

Trời ạ! Khả Khả ngồi dậy, che mặt mình, không thể tin bản thân lại có ý nghĩ như vậy, không giống mình chút nào. Cô cũng trở thành mê trai sao?

Đột nhiên August nằm bên đá chặn, cả người không mặc gì phơi bày trước mặt cô.

Ô ô Khả Khả mở lớn tròn mắt, càng nhìn mặt càng đỏ, thân thể cũng càng lúc càng nóng, nhưng cô không thể dời tầm mắt.

Khả Khả định dùng hai tay chống đầu nhìn August không mặc gì, cô cũng không biết cấu tạo cơ thể của đàn ông sao lại kì lạ như vậy.

Nữ thì lõm nam thì lồi, hai người yêu nhau sẽ hợp lại làm một, có lúc Khả Khả thật khâm phục thiên nhiên kì diệu, tạo hóa kì ảo

Chỉ là ông trời không công bằng, nhìn August hoàn mỹ như vậy, cô thì bình thường, không thú vị.

August vừa nói muốn theo đuổi cô, đây là dạng vừa thích con gái là tỏ tình liền sao? Nhưng liệu cô có dũng cảm yêu một người, yêu một người là một chuyện rất đáng sợ, bởi vì một khi yêu rồi sẽ muốn người đó chỉ quan tâm mình, là của riêng mình, nếu không được, sẽ dấy lên ngọn lửa ghen ghét, đốt cháy cả hai, thương tích đầy mình.

Aiiiiiiii! Khả Khả thở dài một hơi đầy nỗi phiền muộn, làm August đang trong mộng thức dậy.

August nhìn Khả Khả đang xem tiểu huynh đệ của mình mà than thở, chân mày cau lại, đưa tay ôm cổ Khả Khả, kéo cô vào lòng.

"Sao lại thở dài? Biểu hiện của anh chưa tốt sao? "

"Đâu có! Anh đừng ôm chặt như vậy, tôi sắp không thở nổi, còn nữa cái tay không được sờ lung tung." Khả Khả mắc cỡ đỏ mặt muốn thoát khỏi bàn tay của August, nhưng anh càng ôm cô chặt hơn.

"Khả Khả, anh muốn em trở thành người của anh, ăn của anh, dùng của anh, sau đó..." August nghịch ngợm hôn môi cô, "Ngủ với anh!"

"Ý anh là anh bao tôi?"

August suy nghĩ một chút, "Cũng có thể dùng hai chữ này để thay thế, bởi vì anh sẽ trở thành người nhà của em, con mèo nhỏ, ai anh cũng chăm sóc, ý nói là yêu ai yêu cả đường đi lối về." Anh vuốt ve mái tóc dài của cô, giống như là trấn an bảo bối trong lòng.

"Đây đúng là cái vô to," Khả Khả bực bội, "Vội lại anh là học sinh, muốn làm kẻ ngốc sớm như vậy à?"

August mang theo nụ cười buồn nói : " Vẫn muốn đấu với anh? Anh nghĩ là sau khi chinh phục em, anh đã dùng hết vốn rồi, cái hàm băng Khả Khả, thật đúng là nặng vốn!"

Khả Khả mở to mắt, là ai nặng vốn? Một buổi tối làm ba lần, ba ngày lại tới một lần, xem ra cô thật sự nên để tên này bao nuôi, làm tình nhân cũng không làm cô mất sức như vậy.

"Anh cho là anh nuôi tôi nổi sao? Giá của tôi cũng không phải là nhỏ." Là vô giá.

"Anh hiểu," August dịu dàng nói "Em đáng giá để anh bỏ ra tất cả."

Khả Khả không lên tiếng, bởi vì cô cũng suy nghĩ, cô chỉ muốn dựa vào lòng August, lắng nghe nhịp tim mạnh mẽ."

"August....."

"Hả?" August dịu dàng đáp lại, một tay vỗ nhẹ lưng Khả Khả.

"Tôi muốn khóc." Vừa nói xong, Khả Khả liền ôm lấy August khóc.

August lặng lẽ ôm Khả Khả, để cho cô khóc thoải mái, phát tiết uất ức trong lòng cùng nỗi buồn..

"Tôi không đẹp, tại sao anh lại thích tôi?" Khả Khả ngược khuôn mặt đầy nước mắt nhìn anh. Tại sao? tại sao? tại sao?"

"Nếu như tình yêu có thể nói ra tại sao, vậy thì sẽ không có nhiều người yêu nhau như vậy, cũng sẽ không có nhiều cặp vợ chồng bất hoà như vậy! Chỉ là, chỉ cần em tin tưởng anh yêu em, chúng ta nhất định sẽ rất hạnh phúc."

"Anh nghĩ rằng chúng ta giống như cô bé lọ lem, cuối cùng là hạnh phúc?" Khả Khả lầm bầm hỏi.

"Có gì không thể?" thanh âm August trở nên dịu dàng, giống như trấn an một con mèo nhỏ, "Chỉ cần trong biển người mênh mông có thể tìm được người mình muốn thấy, hạnh phúc giống như một viên tú cầu hấp dẫn con cừu nhỏ lạc đường, sau đó như người điên, nửa đêm mười hai giờ không ngủ, tôi cửa sổ ném cục đá chỉ vì muốn thấy người trong lòng."

"Tôi nói rồi tôi không đẹp."

"Em biết không trong mắt anh em luôn đẹp như Tây Thi?"

"Không biết." Khả Khả cố ý nói ngược với August, nhưng trong lòng trời lên một chút xú hưng phấn và vui vẻ.

"Không biết? Tốt, vậy anh sẽ chỉ em biết!"

"A! Ghét ghê!"

"Chờ một chút em sẽ thích."

August lật người, lần nữa dùng sức mạnh ngăn chân Khả Khả, trên khuôn mặt tuần mĩ tràn đầy hơi nóng, anh chăm chú, ánh mắt khát vọng của anh làm cô hiểu, cô cũng không tiếp tục chống cự.

Nếu như định mệnh cô chỉ có thể quen August. Lúc mới bắt đầu gặp anh, cô biết mình không thể an toàn thoát ra.

August dùng sức ôm Khả Khả thật chặt, say mê trong cảm giác hạnh phúc, rồi lại sợ đây chỉ là mộng, anh sợ một giây tiếp theo cô sẽ biến mất trong lòng anh.

"Anh thật hạnh phúc!" August lầm bầm nói.

Khả Khả nín cười dựa vào lòng August, lắng nghe âm thanh của trái tim. Cô cũng vậy, hạnh phúc đến muốn khóc..

Khả Khả không nhịn được lại rơi xuống nước mắt, lệ nóng rơi vào trên tay August, anh nâng cằm cô lên, nhìn cô quan tâm "Anh làm đau em sao?"

Chương 8.2

Khả Khả nén lệ lắc đầu, như một người trong bóng đêm khát vọng ánh mặt trời, cô ôm anh thật chặt: "Anh phải xác định tôi chắc chắn là người anh muốn, bởi vì một khi tôi nghiêm túc thì vô cùng nghiêm túc!"

"Dĩ nhiên, em nhất định là người của anh, anh vĩnh viễn luôn bên em, em mãi mãi thuộc về anh, trong lòng anh cũng chỉ có một mình em."

Hai người không muốn cách xa đắm chìm trong hạnh phúc ngọt ngào, trong lòng cô quyết định, có lẽ cô sẽ cố gắng dùng dũng khí để yêu anh.

Có lẽ tương lai sẽ là bi thương, cũng có thể là hạnh phúc, nhưng cô sẽ không hối hận, có lẽ trong cuộc đời này ông trời chỉ ban cho cô một cuộc tình duy nhất thôi.

Quan trọng nhất là cô phải có dũng khí đón nhận mà không phải chạy trốn. Trong lòng âm thầm thở dài, cô đã quyết định.

Cô sẽ cá cược một lần.

"August."

"Hả?" August lười biếng đáp lại.

"Anh sẽ không hối hận chứ?"

"Không bao giờ."

"Tốt, vậy chúng ta chính thức quen nhau đi!"

August lập tức ngồi dậy, trên khuôn mặt tuần mĩ tràn đầy sự hưng phấn, "Thật sao?"

Khả Khả gật đầu, anh ta rõ ràng là một người đàn ông, có lúc lại như đứa trẻ, cô cũng không ghét điểm này của anh.

"Quá tuyệt vời!" mắt August hừng hực lửa, cô cảm thấy không được tự nhiên.

"anh nhìn gì vậy? "

"Chúng ta đã coi như là người yêu chính thức, đúng không?"

"Đúng!" Đây không phải là điều anh ta vẫn luôn yêu cầu sao?" Anh hỏi hận?"

"Không! Vậy..... Anh có thể danh chính ngôn thuận cùng em thân thiết?" ngay lập tức, August tựa như sói đói bỏ nhào vào người cô.

"Đợi chút..... chúng ta vừa làm mà?"

"Đó là việc trước khi chúng ta quen nhau, là vụng trộm; bây giờ anh là bạn trai của em, đương nhiên là phải chính thức yêu nhau!" August không có ý tốt, giờ trò với Khả Khả.

"Nào có chuyện như vậy....." Nhưng rất nhanh Khả Khả đã không thể suy nghĩ, chỉ có thể yêu kiều hồn hên dưới kĩ xảo của August.

Cô thật hoài nghi, những người yêu nhau một ngày phải làm ba lần, mới là quen nhau bình thường sao?

"Em xác định em và mẹ đều không có vấn đề sao?" Đây đã là lần thứ ba Khả Khả hỏi Salsa, lúc này hai người họ đang ngồi trong phòng Khả Khả.

"Chị yên tâm đi! Em đã trưởng thành, chị có thể yên tâm đi, mẹ và Yaya cứ giao cho em."

Vườn hoa cũng đã gọi người tới giúp đỡ, August giúp cô tìm được hai công nhân làm theo hợp đồng, đây chính là sự giúp đỡ rất lớn.

Từ khi Khả Khả đồng ý yêu, tình cảm của hai người tiến bộ nhanh chóng, nghe nói cha August khó chịu, ngày mai muốn cô và August về Mỹ một chuyến.

Vốn là Khả Khả không muốn đi, bởi vì việc này cực kỳ giống đi gặp cha mẹ chồng tương lai, cô rất ngại; lại nói hai người mới bước tới quan hệ thân thiết chưa được bao lâu, không biết tương lai sẽ thế nào.

Trong lúc Khả Khả ngăn người, một đôi tay nhỏ bé đưa tới cầm tay cô. Khả Khả ngẩng đầu nhìn Salsa, "Thế nào?"

"Chị, mặc dù em rất thích anh August, nhưng em yêu chị hơn, cho nên anh ấy bị chị cướp đi, tuy em không không cam lòng, nhưng chị chắc chắn xác định chị thích anh ấy, hơn nữa hai người rất nghiêm túc, hai người phải cố gắng sống thật hạnh phúc, nếu không, em sẽ không tha thứ cả hai!"

Khả Khả nhìn em gái lớn của mình, trong lòng kinh ngạc, không ngờ cô bé đã lớn, cũng hiểu chuyện rồi. Cô đưa tay nâng khuôn mặt nhỏ nhắn của Salsa, trong mắt tràn đầy tình cảm, "Salsa, em có trách chị không?"

"Trách cái gì?"

"Trách chị đoạt đi....."

"anh August là một người đàn ông tình mắt, biết chị em còn đẹp hơn những người con gái khác, còn thông minh tốt bụng."

"Chị đâu tốt như vậy?"

"Đúng vậy! So với em còn thiếu chút nữa à!"

Khả Khả đang cảm thấy cảm động, lập tức liền bị dội một thùng nước lạnh.

Salsa ôm chặt lấy cô, "Chị, từ khi cha qua đời chị không chút than phiền chống cái nhà này, mặc dù em và Yaya thường không nghe lời chị, còn lười biếng, nhưng chị vẫn tốt với chúng em như vậy, chị cũng chỉ mới hai mươi tuổi thôi, chị phải gánh nặng trách nhiệm hơn các cô gái cùng tuổi, như vậy đối với chị không công bằng! Cho nên, chị hãy lấy một người đàn ông thật lòng yêu chị, đừng lo lắng cho chúng em nữa."

"Nhưng mà....."

"Yên tâm, em và Yaya rất kiên cường, cho nên chị phải đối xử với bản thân tốt hơn một chút, yên tâm cùng anh August đi Mỹ, giải trí thật tốt!" Salsa mỉm cười nhìn Khả Khả.

Khả Khả thở dài, "Thật ra chị không muốn xa mọi người, nước Mỹ chị không muốn đi, chị phải dùng thân phận gì đi đây?"

"Dùng thân phận bạn gái! Để cho cha mẹ anh ấy nhìn chị, chỉ có chị mới là công chúa duy nhất trong lòng con trai họ."

Khả Khả nhìn khuôn mặt đáng yêu của Salsa, trong lòng đột nhiên đối với cô bé càng thêm yêu thương, "Salsa, em đã trưởng thành, như vậy chị yên tâm rồi."

"Dĩ nhiên! Cho nên tất cả giao cho em đi!"

"Không cần lo lắng, chị sẽ trở lại mau thôi."

Chiều hôm đó, hai chị em nói chuyện rất nhiều, tình cảm cũng tiến thêm một bước.

Hôm sau, Khả Khả liền cùng August bay sang Mỹ gặp cha mẹ của anh.

Bạn đang đọc truyện *Quý Công Tử Ngang Ngược* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9

August lặng lẽ nhìn chăm chú Khả Khả bên cạnh, hôm nay cô rất động lòng người, anh chỉ nhìn như vậy, đã cảm thấy thỏa mãn, dù nhìn cả đời cũng không thấy chán.

Thật là không thể tưởng tượng nổi! Chưa có người nào khiến August có loại cảm giác này, Khả Khả là người đầu tiên, anh tin tưởng cô cũng sẽ là người cuối cùng.

Du lịch đường dài làm Khả Khả ngủ thiếp đi, August cẩn thận từng li từng tí chăm sóc thân thể của cô, để cái đầu nhỏ của cô an ổn tựa vào trong ngực mình.

Thật không ngờ khối băng Khả Khả này cư nhiên làm cho người ta vừa yêu liền nghiện, cả đời cũng cai không được! Nhớ ngày đó anh còn tưởng rằng cô là một nữ sinh bình thường không thú vị, căn bản anh chú ý.

Chỉ là, cũng không nên trách anh, bởi vì khi đó anh rất bận, hơn nữa cô tựa hồ chán ghét anh, một tuần lễ không có được một lần gặp mặt, cô thân là Phó Hội Trưởng hội học sinh, so với hội trưởng như anh càng thêm thân bĩ.

Anh thường thường đều chỉ kí tên vào những văn kiện đã được cô chỉnh sửa, hấn làm hội trưởng bởi vì có cô thì công việc được nhẹ nhõm hơn, cũng bởi vì thế, anh tạo cơ hội để bọn họ chung sống.

Khả Khả quật cường chỉ là bộ dạng bên ngoài, thật ra thì rất dễ mềm lòng, chỉ có mình anh biết linh hồn cô còn xinh đẹp hơn cả mỹ nữ.

August không nông cạn, anh biết một phụ nữ bề ngoài và bên trong không nhất định giống nhau; nhưng vẻ bề ngoài của anh thường sẽ khiến cho người ta hiểu lầm, loại phụ nữ anh thích nhất định là mỹ nữ.

Chỉ là, vóc người Khả Khả thật đúng là rất đẹp, nhất là khi chìm đắm trong dục vọng, cô nhiệt tình, da thịt hồng phấn, đôi môi mềm mại đỏ tươi, còn có ánh mắt khát khao, làm động lòng người!

August tin tưởng trong tương lai, anh nhất định sẽ càng thêm yêu quý Khả Khả, hiện tại mình cũng đã không thể rời bỏ cô, nếu như không phải là mẹ nói thân thể ba không thoải mái, cộng thêm anh lâu không về nhà, anh căn bản sẽ không trở về Mỹ.

Cũng bởi vì anh biết mình sẽ rất muốn cô, cho nên mới cường bách mà lừa gạt cô tới Mỹ, anh muốn thời thời khắc khắc thấy cô mới có thể an tâm.

Cảm giác người trong ngực khẽ nhúc nhích, August thấy Khả Khả mở mắt nhưng vẫn còn buồn ngủ, "Anh còn chưa ngủ hả?"

"Không ngủ được, nhìn em ngủ thật là ngọt ngào."

"Bởi vì ngày hôm qua em phải hoàn thành xong bài báo cáo của anh, cả đêm cũng không ngủ."

Lòng ngực August thật thoải mái, nếu như có thể cho thuê, nhất định sẽ có rất nhiều người đặt chỗ. Chỉ tiếc, Khả Khả đã quyết định muốn độc chiếm cái ôm này mãi mãi rồi.

Đây chính là anh tự quăng lưới! Nhưng cô đã cho anh cơ hội hối hận, về sau nếu anh nghĩ thay lòng, cô cũng không cho!

"Khả Khả, đói bụng rồi sao?" August quan tâm hỏi.

"Có một chút, nhưng là bây giờ có bữa ăn sao?"

August cười, "Em không phải biết trên máy bay tùy thời có thể chọn món ăn sao? Hơn nữa chúng ta đang ngồi ở khoang hạng nhất, không lẽ em chưa từng ngồi máy bay....."

Lời của August theo biểu tình của Khả Khả từ từ biến mất trong không khí, nụ cười của anh cứng lại, nhất thời biết mình phạm phải sai lầm lớn rồi.

Cô thật sự chưa từng ngồi qua máy bay!

Khả Khả đem người ngồi thẳng, cầm cũng giờ lên. "Anh có thể cười lớn tiếng một chút."

August không có ý định nói xin lỗi. "Thân ái, chưa từng ngồi máy bay cũng đâu có sao....."

"Đúng a!" Khả Khả cứng rắn nói.

August duỗi tay muốn chạm cô, nhưng là cô lui lại. Động tác này làm anh cảm thấy buồn như đưa đám, trong lòng hiện lên một tia tức giận. Nhưng anh sẽ không tức giận với cô, càng sẽ không để cho hai người có bất kỳ cơ hội ác ngôn.

"Thân ái....."

"Tôi không phải thân ái của anh."

"Em giận anh?"

"Không có." Cô bé lọ lem nào dám tức giận với hoàng tử? Lỡ như Vương tử chạy về hoàng cung không trở lại dân gian nữa, thì phải làm thế nào?

August dựa vào thành ghế, thờ dài, "Em quả nhiên tức giận."

Khả Khả không trả lời, trầm mặc đối phó August. Vì phong độ cùng tự ái, cô ngừng ý nghĩ và hành động ngay thơ lại, không quan tâm August nữa.

"Chúng ta về sau kết hôn, em có thể đối xử với anh như vậy sao?" August đột nhiên hỏi.

Khả Khả đột nhiên ngẩng đầu nhìn về August: "Ai nói chúng ta về sau sẽ kết hôn?"

August quay đầu nhìn chăm chú vào Khả Khả, "Anh nói."

"Không thể nào!"

August mặt trầm xuống, "Ai nói không thể nào?"

"Em nói." Khả Khả không nhận được thờ phỉ phò nói.

August đưa tay cầm tay Khả Khả, cô muốn né tránh, lại bị anh nắm thật chặt. "Thân ái, tôi là người đàn ông đầu tiên của em, đây là sự thực không thể thay đổi được."

"Hiện tại cũng không phải là thời cổ đại." Tư tưởng của anh cứ nhiên lại Cổ lão như thế? Điểm này làm Khả Khả tăng thêm khoảng cách đối với August.

"Bất kể cổ đại hay là hiện đại, nam nhân và nữ nhân đều giống nhau, em và anh cũng sẽ không có gì bất đồng, huống chi anh muốn em làm vợ anh!"

Anh đúng là loại người không biết nói đạo lý? "Dùng cho là tôi dễ khi dễ, tôi....."

Khả Khả lời còn chưa nói hết, liền bị August một tay kéo vào trong ngực hung hăng hôn, tuyệt không dịu dàng, tuyệt không khách khí, tuyệt không phân rõ phải trái, anh vừa yêu vừa hận cô nhưng anh không thể tức giận với cô, anh dồn tất cả vào nụ hôn này để phát tiết.

"Không....."

August không để cho Khả Khả có cơ hội lùi bước trốn tránh, anh cảm thấy sự mềm mại trên người cô, anh dùng cánh tay buộc chặt lấy cô, bắt đầu được voi đòi tiền.

Tại sao? Rõ ràng đối với người đàn ông này tức giận như thế, nhưng vừa tiếp xúc với nụ hôn của anh thì bản thân cô bắt đầu đáp lại, trời ạ! Tại sao có thể như vậy? Chẳng lẽ cô vừa đụng đến người đàn ông này, liền mất đi sự tự chủ?

Anh luôn muốn dùng bản tính trời sinh để chinh phục cô, nhưng hiện tại, bọn họ đang ở trên máy bay! Anh cũng không nên lớn lối như thế chứ?

Trong chớp mắt, Khả Khả biết mình đã sai lầm rồi! August chẳng những phách lối, càng thêm lớn mật, anh quyết định trước khi tới Mỹ phải giải quyết xong tranh chấp nhỏ giữa hai người.

"Anh không cho phép em dùng tự ti để hoài nghi anh, cự tuyệt anh, tình cảm của anh đối với em đều là thật, anh không cho phép em vu oan anh."

"Tôi nào có vu oan anh?"

Chương 9.2

"Em đừng nhiều lời nữa, anh nghĩ chứng minh cho em biết, không bằng anh dùng phương pháp trực tiếp, đó chính là....."

"Chính là cái gì?" Khả Khả cố gắng tự chủ tới cùng kháng cự sức quyến rũ mãnh mẽ của August.

"Dùng nhiệt tình của em để chứng minh là em yêu anh."

"Không cần!"

"Em ở đây giận anh hay là đang làm nũng với anh?" Mối August nhẹ nhàng chạm vành tai Khả Khả, cô đột nhiên cảm thấy trời đất một trận quay cuồng, tâm hoảng ý loạn.

"Đều không phải, tôi chỉ không muốn! Anh cách tôi xa một chút, tôi rất khó chịu." Khả Khả nghĩ đẩy August ra, trong lòng thắc mắc tại sao không có tiếp viên hàng nào tới xen vào việc của hai người một lát?

"Khả Khả, anh không muốn cùng em gây gổ vì anh biết anh nhất định là người thất bại."

"Ý anh là tôi rất hung ác?" Khả Khả hung hăng nhìn chăm chăm August, nếu như ánh mắt có thể giết người, anh đại khái đã bị cô róc xương lóc thịt rồi.

August quyết định không trả lời nữa, đứng dậy kéo Khả Khả theo.

"Anh muốn dẫn tôi đi đâu?"

"Một nơi có thể để cho chúng ta quên đi trận cãi vã này, nơi tăng tiến tình cảm." August có điều ngụ ý, con người xanh đen sáng long lanh nhìn Khả Khả, ý niệm đen tối nhìn cô cười cười, "Cũng là một nơi rất kích thích đó!"

Khả Khả mở to mắt, "Vậy không cần, tôi không cần....."

Không còn kịp rồi! Khả Khả đã bị August đẩy mạnh vào phòng vệ sinh.

Đóng cửa lại, hai người thân liền thân ở trong phòng vệ sinh trên máy bay, cô sợ hãi nghĩ, hẳn không phải là muốn ở chỗ này..... Chứ?

"Anh không phải đang nghĩ tại chỗ này.... chứ?" Khả Khả đôi tay chống đỡ vai August, tình huống cảm nhận được nhiệt độ nóng chảy dưới bàn tay.

Gương mặt tuấn mỹ của August nâng lên một nụ cười, làm lòng của Khả Khả lạnh một khắc. "Không..... Không được..... Anh đừng mơ tưởng tôi sẽ....." Cô vừa lắc đầu vừa nghĩ từ bên người August chen ra ngoài.

August đột nhiên bưng lấy mặt của Khả Khả, cúi đầu thẳng khí áp một nụ hôn nồng cháy xuống đôi môi tinh xảo của cô.

August ngồi trên bồn cầu, đôi tay không an phận ở trên người cô dao động, hơn nữa còn nhanh chóng kéo mở áo cô, lộ ra cặp vú trắng nõn. "Khả Khả, em thật đẹp."

August hôn dọc theo cái cổ trắng ngần của Khả Khả hôn đến cặp vú tuyết trắng cứng ngắc, đầu lưỡi linh hoạt vừa ngậm, vừa liếm khẽ cắn vú cô, tình dục cũng càng ngày càng nâng cao, cô chỉ cảm thấy một hồi khoái cảm mãnh liệt đánh thẳng vào đầu, đối với lửa giận vừa nãy của cô cũng vì nụ hôn này ném xa ngoài chín tầng mây.

Bàn tay August dịu dàng vuốt ve tỉ mỉ cái mông nhỏ của Khả Khả, nơi giữa cánh hoa ướt át, ngón giữa dè lên tiểu hoa hạch mẫn cảm nhất của cô gái, vừa êm ái vừa nhanh chóng không ngừng vuốt ve, dọc theo khe hở cánh hoa ma sát điểm nhỏ nhạy cảm.

Ở tầng trần khoái cảm đánh thẳng vào cô, Khả Khả phối hợp đem bắp đùi thon dài mở ra, đắm chìm trong tình yêu dịu dàng, phát ra tiếng thở gấp mê người.

"Ngồi lên." August đặt Khả Khả nhỏ nhắn ngồi trên đùi của mình, để cho tiểu hạch chặt chẽ ướt át của cô tiếp xúc thân mật với cựa long nóng bỏng của mình.

"A....."

Trong không gian thu hẹp chật chội, Khả Khả tràn ngập thẹn thùng, mắt hồng than nhẹ, hai người cùng cảm nhận được một loại khoái cảm khác kích thích trên giường.

Hai chân Khả Khả quấn quanh hông August, môi anh cuồng vọng liếm láp trước ngực cô khiến thân thể cô như mềm ra, mềm nhũn hơn, cô càng thêm gần sát anh, dĩ nhiên tư thế này cũng đem kiên đỉnh của anh từng tắc ngậm vào cánh hoa của mình. Anh cảm giác mình được từng giọt từng giọt tràn trề ấm áp bao vây, cho đến khi kiên đỉnh biến mất hoàn toàn trong cơ thể cô.

August dần dần đóng đưa thân thể, khiến cho cơn thịnh liệt động, bắt đầu mãnh liệt dứt vào, Khả Khả đôi tay ôm chặt lấy đầu của anh, nhiệt tình đáp lại anh kịch liệt đóng đưa thân thể.

Cô lúc lên lúc xuống ngồi ở giữa chân của anh, cơn thịnh cũng theo động tác của hai người trong cánh hoa ra vào, tình dục chấn động khiến cô không ngừng âm thanh rên rỉ rên rỉ.

August ôm trong ngực thân thể trần truồng kịch liệt phập phồng, một tay nắm thật chặt nắm vòng eo nhỏ của cô, thân thể cô như thiêu đốt ngày càng đỉnh

sát thân thể anh, tay anh không ngừng vuốt ve cái mông mềm mại. Nhìn bầu vú đầy đặn trước mắt đung đưa, anh vong tình ngâm mút thật chặt.

Kịch liệt giao hợp khiến Khả Khả không ngừng đạt tới đỉnh phong kích tình, âm thanh dâm dăng rên rỉ càng lớn tiếng, ái dịch bốn phía hạ thể đột nhiên co rúc lại, August cũng đạt tới cực điểm, một cổ khoái cảm bộc phát trong nháy mắt.

"A....." Một hồi mãnh liệt nóng bỏng phun vào cơ thể Khả Khả, một lần nữa đẩy cô lên một sóng cao triều khác.

Khả Khả là bị August ôm ngủ, bàn tay to của hắn như thể có lực, tựa hồ lo sợ một giây kế tiếp cô sẽ tan biến trong không khí.

"Còn giận anh sao?"

Khả Khả không trả lời, cô sẽ không đơn giản như vậy liền tha thứ cho anh! Cô im lặng nghe tin tức được cơ trưởng truyền đến, trong lòng cô càng lo lắng hơn.

Mặc dù Khả Khả rất cố gắng điều chỉnh tâm tính của mình, nhưng cô vẫn không có tự tin với vẻ bề ngoài của mình; August không ngại, không lẽ cha mẹ anh không để ý.

"Tôi lo lắng một chuyện....."

"Không cần lo lắng."

"Tôi chưa nói gì, anh sẽ biết rõ sao?" Khả Khả cười hỏi.

"Dù sao có anh ở đây, em sợ cái gì?"

"Sợ..... Sợ tôi sẽ không xứng với anh." Khả Khả cân nhắc một chút nên dùng loại nào giọng nói mới có thể hình dung mình đúng nhất mà không chê bai mình.

"Bảo bối, em đã có anh yêu rồi, trong cảm nhận của anh em đã là công chúa của anh, nữ vương của anh, tất cả anh đều cho em, anh còn lo lắng em không muốn anh!"

Khả Khả nghe xong, một hồi cảm động, cô ôm chặt lấy August, cảm giác mình thật hạnh phúc, hạnh phúc thật sự. "Anh đã nói những lời này với nhiều nữ sinh khác?"

Hai bàn tay August đột nhiên căng thẳng, giọng nói hết sức nghiêm túc nói với Khả Khả: "Băng Khả Khả, về sau tuyệt đối không được chất vấn tình yêu của anh đối với em, nếu không sẽ làm tổn thương anh, em hiểu chứ?"

Ô ô ~ anh tức giận? Như vậy vừa đúng có thể đem buồn bực trong lòng cô tan biến hết!

Khả Khả dịu dàng nói: "Được rồi! Không làm anh tức giận, anh là làm người khác ưa thích, em nào dám chán ghét anh, cho nên anh cứ việc yên tâm."

"Em cũng thế." August ôm Khả Khả chặt hơn, "Nhanh về nhà, chúng ta ngủ một lát đi!"

"Ừ."

Nhà? Khả Khả lúc này mới hiểu được, nơi có August, mới có thể cho cô cảm giác gia đình thật sự.

Bạn đang đọc truyện *Quý Công Tử Ngang Ngược* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

"Nơi này gần giống như nước Anh, mà cảm giác mười phần giống nước Mỹ."

Khả Khả tò mò nhìn lâu đài trước mắt mang phong cách nước Anh, cảm giác cực kỳ giống một nhà hàng năm sao, không phải nhà bình thường.

Anh ta quả nhiên là hoàng tử!

"Ông nội anh đến từ nước Anh, cưới bà anh người Mỹ, sanh ra cha anh, mẹ anh là người Đài Loan, cho nên anh mang nhiều huyết thống." August vui vẻ nói, về đến nhà tâm trạng đặc biệt tốt.

Oa! Nhiều nước như vậy? Khả Khả không giới thiệu một chút về bản thân thì sao được?

"Bối cảnh của em cũng không nhỏ đâu, ông nội em là thiếu gia, yêu tiểu thư người Mỹ xinh đẹp, hai người tới Đài Bắc sanh ra ba em, ba em lại gặp gỡ mẹ em đến từ Đài Nam, ở Đài Trung sinh ra ba chị em, trở lại Đài Bắc định cư, mua một mảnh vườn trồng hoa, bắt đầu trải qua cuộc sống nông dân an nhàn.."

"Ha ha! Huyết thống của em so với anh còn huy hoàng hơn!" August cũng chiều nắm tay Khả Khả đi vào, "Vậy sau này anh muốn cưới em, đó không phải là....."

"Huyết thống đại hỗn hợp!" Lời Khả Khả vừa nói ra, hai người cười thật to.

"Thật kinh ngạc lại có người có thể để đứa con không ra gì của bác cười vui vẻ như vậy!"

Hai người hướng tới nơi phát ra thanh âm nhìn lại, phát hiện một người phụ nữ xinh đẹp, bà mặc một bộ đồ màu trắng ưu nhã, tóc dài vén lên, trên đầu uốn thành một búi tóc đơn giản, cao quý ưu nhã.

"Mẹ." August kêu lên một tiếng.

Chỉ thấy người phụ nữ đó đến bên cạnh ôm August vào lòng. "Bảo bối! Con ở Đài Loan học hành có vất vả hay không? nghỉ hè cũng không trở lại, muốn chạy đi làm, làm cho cha con tức sinh bệnh, ông ấy vẫn còn giận, nói con có ý chọc giận ông ấy vì ông ấy đã ép con đi Đài Loan học, nên không trở lại."

"cha nghĩ quá nhiều." August không được tự nhiên đẩy cái ôm ấp nhiệt tình của mẹ ra, trên mặt tràn đầy quần bách. "Mẹ, không tốt lắm đâu! Có khách ở đây, mẹ đừng xem con là đứa bé."

"Khách?" Người phụ nữ nhìn về Khả Khả.

August nắm tay Khả Khả, nghiêm túc nói: "cô ấy là vợ sắp cưới của con, là con dâu tương lai của mẹ."

August vừa nói xong, người phụ nữ có chút sững sốt, nói xong ba chữ liền bất tỉnh! Mà ba chữ đó là _____ Ôi trời ơi!!!

Thiếu phu nhân tương lai xuất hiện.

Việc này đối với người nhà August đúng là một tin động trời, toàn bộ gia tộc bạn bè đều gọi cho anh.

Buổi tối, tòa nhà náo nhiệt như lễ mừng năm mới, chỉ thiếu là không nóng như Đài Loan

Vốn là người xuất sắc nhất dòng tộc, hôm nay bởi vì sự xuất hiện của Khả Khả mà danh tiếng càng lan xa.

Nhưng trong lòng Khả Khả lại vô cùng lo lắng, cô nhìn hai người giúp việc ăn mặc xinh đẹp, cảm thấy không thật cho lắm.

"các người ra ngoài trước đi."

"Vâng"

Sau khi những người kia ra ngoài, chỉ còn lại bà và Khả Khả, trong lòng cô hiểu rõ mình sắp bị bức cung rồi.

"Cô tên là Khả Khả phải không?"

"Đúng vậy, thưa bác." Khả Khả trả lời vô cùng tôn kính, không biết vì sao khi cô nhìn người phụ nữ này, trong lòng vừa kính trọng vừa yêu thương, cô nhớ tới người mẹ đang ở Đài Loan.

Sau này, cô sẽ cho mẹ có cuộc sống giống như mẹ anh, có thể ăn ngon mặc đẹp, phải tốt hơn lúc trước.

"Cô đừng sợ, ta sẽ không ăn thịt cô."

"Vâng"

"Cô đừng cho rằng ta sẽ xem cô như một con cừu nhỏ vô hại, ta hiểu rõ đứa con tùy hứng của ta, nó chỉ thích mèo hoang, việc càng khó nó càng thích. Cô chắc chắn cũng biết, đúng không?"

Khả Khả cảm thấy mặt bắt đầu nóng "Có... nhưng không nhiều lắm"

Nhiều lắm là trên lưng anh ấy cào mấy nhát thôi! Nhưng cô cũng không mặt dày đến mức có thể nói chuyện riêng tư như thế.

"Ta biết ngay mà!"

"Thưa bác....."

"Gọi ta là bác cũng tốt, không! Cô nên gọi ta là mẹ rồi....."

"Thưa bác, con và anh ấy cũng không có ý định kết hôn."

Lời nói Khả Khả giống như là bùa chú, không khí như ngưng kết lại thật lâu, Bà có chút giật mình. "Cô không yêu August?"

"Con..... Con yêu anh ấy." Khả Khả quyết định không phủ nhận tình yêu của mình đối với August.

"Vậy..... Tại sao không kết hôn?"

"Bởi vì....." Khả Khả quyết định dù khó khăn thế nào cũng muốn nói ra khỏi miệng, "Bởi vì chúng ta không môn đăng hộ đối."

Bà sùng sốt một chút, sau đó cười thật to.

Ngược lại Khả Khả bị bà làm cho hoảng sợ. "Thưa bác....."

"Bé ngọc, con nghĩ quá nhiều rồi!" Bà cầm tay Khả Khả thân mật nói: "Bây giờ là thời đại gì rồi, đâu còn có ý tưởng cũ kỹ như vậy? Hai người thật lòng yêu nhau là tốt, đây mới là trọng điểm."

Khả Khả rất kinh ngạc nhìn bà như được khai thông, khó trách bà dạy ra một người con ưu tú như vậy.

"Nếu như con vẫn lo lắng, vậy bác cho con biết một chuyện, để con yên tâm." Bà nói: "trước kia khi còn chưa có gả cho cha August thì bác chẳng qua cũng là một nhiếp ảnh gia lưu lạc khắp nơi tìm miếng cơm, nhà bác cũng không có nhiều tiền, nên tình trạng của con bác hiểu."

"Vậy bác vượt qua thế nào?" Hơn nữa bác còn thích ứng tốt như vậy? Khả Khả âm thầm ở trong lòng tăng thêm câu này.

"Bởi vì yêu!" Bà vừa nghĩ đến người chồng tính tình như lửa của mình, khuôn mặt xinh đẹp không nhận được sáng rực rỡ rất xinh đẹp, làm người ta không khỏi lộ vẻ xúc động.

"Có tình yêu cũng đủ để ứng phó tất cả cửa ải khó khăn?" đầu Khả Khả luôn luôn lý trí không dám đồng ý bừa.

Dĩ nhiên bà hiểu nỗi lòng của Khả Khả, "Con ngoan, đừng lo lắng, con đừng quên con là con gái Đài Loan! Bác tin tưởng những cô gái Đài Loan không dễ bị đánh ngã."

Khả Khả cười, "Đúng! Cô gái Đài Loan, vô địch thế giới!"

"Đúng, đúng, đúng! Cho nên đối với trận chiến sắp tới, nhất định sẽ không có vấn đề gì!" Bà vui vẻ nói, sau đó kéo Khả Khả đứng dậy, "Con yêu, con thật là phí của trời, vốc người đẹp như vậy mà luôn che giấu."

Khả Khả mỉm cười, thầm nghĩ trong lòng: mình làm gì có!

"Đi thôi! Bọn họ đều đang đợi chúng ta, bác thật không thể chờ đợi cảnh hai cha con bọn họ phản ứng ra sao khi nhìn thấy con quyến rũ như vậy."

Khả Khả lúc này mới nghĩ đến August từng nói qua cha anh tính khí rất nóng.....

Ôi! Ông trời, phù hộ cô đi!

Khả Khả ngồi xuống, Lam Tư ngồi đối diện dùng ánh mắt sắc bén đánh giá Khả Khả từ trên xuống.

Tuy rằng thân thể ông không khỏe nên kêu đưa con ngoan từ Đài Loan trở về, khi vừa nhìn thấy con thì bệnh cũng vơi một nửa, tối nay tinh thần của Lam Tư không tệ lắm, khí thế có chút làm người khác sợ hãi.

Khả Khả không biết những cô gái khác như thế nào, chỉ là khi cô gặp người mạnh thì cô mạnh khi gặp người yếu thì cô yếu, cô định thần lại vì cô biết cô không đơn độc, bên cạnh cô còn có August.

"Cô Băng, tôi và cô đều hiểu rõ, tôi không phải là một người không hiểu lý lẽ, cho nên ta sẽ không để ý đến vấn đề gia cảnh."

Chương 10.2

Khả Khả nhủ thầm, không thể nào? Giọng điệu ông ấy nói chuyện sao giống người kia như đúc? Khả Khả liếc August một cái, chỉ thấy anh vẫn cười với cô, giống như đang động viên cô.

Lam Tư còn nói: "con cũng không cần chuẩn bị đồ cưới gì, tất cả chi phí hôn lễ sẽ do chúng ta phụ trách, nơi đãi tiệc cũng là chỗ này, mẹ con và em gái con có thể dọn đến chỗ này cùng chung sống mà không cần lo lắng....."

"cám ơn bác đã giúp đỡ, chỉ là con không thể tiếp nhận." Khả Khả lạnh lạnh nói.

Hiện trường một hồi trầm tĩnh, Khả Khả cảm thấy chơi thật vui, nhất là biểu tình của August, nếu như không phải là hiện trường không khí quá nặng nề, cô nhất định sẽ bật cười.

"Tại sao? điều kiện bác đưa ra chưa đủ tốt sao?" lời nói Lam Tư lạnh như băng, trong đôi mắt như sắp phun ra lửa.

"Không, " Khả Khả lắc đầu một cái, "Chỉ là con không nhất định phải gả cho con của bác....."

"Khả Khả!" August đột nhiên quát to một tiếng.

"Cô nói cái gì?" Lam Tư cũng lớn tiếng.

Hai cha con cùng nhau kêu to, màn này thật là quá buồn cười rồi!

"Khả Khả, em nói em yêu anh, tại sao hiện tại còn nói không gả cho anh?"

"August." Khả Khả dịu dàng nhìn August nói: "Em nói bây giờ không nhất định phải gả cho anh, là bởi vì em còn rất trẻ, điều này cũng không đại biểu em không thương anh."

August thờ phào nhẹ nhõm, Lam Tư thì không nghĩ bỏ qua cho họ. "Hai người cũng đã chung giường rồi, phải kết hôn."

"Cha, người yên tâm, cô ấy nhất định sẽ gả cho con."

"Không! Tương lai là chuyện không ai dám bảo đảm " Khả Khả bác bỏ ý kiến không đúng của August, lúc này cô chú ý tới mẹ anh đang nở nụ cười khen ngợi.

"Cô....." Lam Tư không thể tin được cô gái nhỏ bình thường trước mắt không sợ ông, mọi người bên cạnh ông tất cả đều sợ ông, dĩ nhiên, vợ ông là ngoại lệ.

"Ars, con đi đâu tìm được một người con gái cổ chấp như vậy?"

August không thể làm gì khác hơn nhún vai một cái, "Con tìm cả đời, hi vọng cha hài lòng, bản thân con hết sức hài lòng! Cho nên nếu như cha hi vọng sớm ngày ôm cháu, đừng thể hiện quyền lực của cha trên người cô ấy, tin con đi, dùng sức mạnh là vô ích."

Giọng nói August như người từng trải, Khả Khả lập tức trừng mắt nhìn anh.

"Cháu? Cô có?"

"Dạ....." Khả Khả còn không chưa kịp nói ra hai chữ "Không có", Lam Tư đã ra lệnh Quân gia gọi điện thoại gọi cho bác sĩ riêng của gia đình tới.

Khả Khả vội vàng giải thích, "Bác, cháu không có mang thai."

"Không kiểm tra làm sao biết không có? Lại nói bác tin tưởng con bác, nó muốn con sinh chục đứa tuyệt đối cũng không thành vấn đề."

Khả Khả nhất thời mặt đỏ tới mang tai.

"Đúng! Con của ba là người thế nào, chắc trong người cô ấy đã có một sinh linh rồi." August chỉ sợ thiên hạ không loạn, anh nói thêm một câu khiến ánh mắt mọi người đều rơi trên bụng Khả Khả, như cô đã có thai mười tháng, tùy thời đều muốn sinh.

Khả Khả hung hăng trừng mắt nhìn August một cái, trong lòng lại không thể làm gì.

Lúc này, trong gia tộc có người lên tiếng. "Nhưng xuất thân của cô Băng cũng không phải là xuất sắc, cộng thêm cha đã qua đời, hiện tại việc học cũng không hoàn thành, muốn trở thành một thành viên trong gia tộc chúng ta, sợ rằng không ổn đâu?"

Người này vừa mở miệng, lập tức mọi người cũng đồng ý, Khả Khả nhất thời cảm thấy lòng tự trọng bị tổn thương.

"Ông cho rằng ai cũng thích lấy người giàu sang sao? Chỉ cần diện mạo đoan chánh, không tà tâm, nhìn thuận mắt là tốt, sao ông nhiều lời như vậy, con tôi hay là con ông?" Lam Tư tức giận la to trước khi August mở miệng biện hộ cho Khả Khả.

Người nọ hèn nhát trả lời: "Không phải."

"Vậy ông quản con tôi lấy ai làm gì? Dù sao hôn sự này do tôi quyết định, người cháu này ta định sẵn rồi!" Lam Tư đối với vợ của mình nói lớn: "Lão bà, khi em làm bà nội thì anh đã là ông nội rồi!"

"Đúng! Cho nên ông cũng đừng quát lớn, người ta thích cứ để họ nói, làm gì phải la to như vậy! Bà nũng nịu nói với chồng mình, nhìn hai người nói qua nói lại, vẫn tràn đầy nồng tình mật ý.

Khả Khả nhìn những người khác, dù mọi người nghị luận âm ỉ, nói nhỏ với nhau, ánh mắt thỉnh thoảng nhìn cô, nhưng cô quyết định giữ vững dáng vẻ điềm nhiên như không có việc gì, tiếp tục ăn bữa tối.

Bởi vì ăn no mới có hơi sức tìm người khác tính sổ!

"Anh biết tất cả à?"

Vừa về tới trong phòng August, Khả Khả lập tức không khách khí hỏi hân. Tất cả mọi người đi về, Lam Tư và lão bà của mình cũng ngủ, còn Khả Khả cố tình không để cho người kia nghỉ ngơi.

"Biết cái gì?" August mặt biến sắc.

"Em không thích bị người nhục nhã, lại càng không thích trước mặt những người xa lạ bị xét xử, điều khiến em tức giận nhất là, em không thích người khác điều tra hộ khẩu nhà em."

"Em sợ anh biết cái gì?" ánh mắt August nhìn chăm chú Khả Khả, cô hást cầm lên không chịu yếu thể nhìn lại anh.

"Em không sợ hãi!"

August nhìn Khả Khả, trong đầu không khỏi nghĩ đến lúc trước một mình cô luôn tự phấn đấu, khiến lòng anh muốn bảo vệ chăm sóc cô nhiều hơn. "Anh dĩ nhiên biết, bé cưng của anh, em là người dũng cảm siêu cấp vô địch, nên anh mới bị em bắt được, ngay cả anh em còn thuần phục được thì cần gì phải sợ cha mẹ anh?"

"Em nên vui về vì anh đã quăng em vào một nơi đầy rắn độc, sau đó vui về gả cho anh?"

Trên khuôn mặt August hiện lên nụ cười tươi, "Có gì không thể?"

Khả Khả cũng mỉm cười, ngọt ngào nói: "Đừng mơ tưởng! Em ngủ."

Nói vừa xong Khả Khả liền xoay người muốn rời khỏi, August nhanh hơn một bước bắt được, "Tối hôm nay em bỏ anh một mình à?"

Khả Khả khẽ nhếch khóe miệng, cô đang có ý đó!

"Em đừng mơ!" Anh lắc đầu, không hề báo động trước hôn Khả Khả vô cùng mạnh mẽ, không cho cô có cơ hội phản kháng.

Hắn thăm dò thật sâu vào khoang miệng cô, hưởng sự ngọt ngào của cô, thưởng thức sự nhiệt tình của cô, cuồng liệt xâm chiếm trong miệng cô, cơ hồ làm cô không cách nào hô hấp.

Lửa nóng gây xéo trừng phạt cánh môi hồng, cô cố gắng đẩy anh ra, không nghĩ bản thân mình trở nên mềm yếu vô lực, không thể chống cự.

"Khả Khả, đừng giận anh, về sau anh sẽ ngoan ngoãn." August khàn khàn nói.

Một đại nam nhân như một đứa con nít làm nũng với cô, sẽ không có một cô gái nào kháng cự được sự cảm dỗ này, huống chi là người cô yêu.

"Muốn em tha thứ anh? Nào có đơn giản như vậy!"

"Vậy em muốn anh làm gì?"

"Nếu như em muốn anh dùng một đời yêu em hết lòng, có được không?"

Khả Khả lẳng lặng chăm chú nhìn August, trong lòng tràn ngập tình yêu. "một đời một kiếp?"

"Không đủ?" Cô gái nhỏ này thật sự là bị anh làm hư rồi, "Vậy nếu như đời đời kiếp kiếp anh cũng yêu em? Như vậy đủ chưa?"

Khả Khả ôm chặt August, dựa vào lòng anh, cô biết cô đã là một phần của anh, hai người đã hợp lại làm một phần không ra rồi!

"August, anh có biết em yêu anh rất nhiều không?"

"Anh biết rõ, bởi vì anh cũng yêu em rất nhiều, cho nên anh hiểu rõ." August bưng lấy khuôn mặt Khả Khả, thâm tình khàn thiết nói: "Nếu như dùng ngôn ngữ không thể biểu đạt hoàn toàn, vậy hãy để cho anh lấy thân báo đáp đi!"

Thật là một người háo sắc! Khả Khả mặc dù nghĩ vậy, cô vẫn cười đến thật hạnh phúc. "Tốt! Xem em cho anh bay lên chín tầng mây như thế nào, không có em không được!"

August cười, đôi mắt tràn đầy tình yêu giống như kim cương chói mắt rực rỡ. "Anh sớm đã bỏ ra, tình yêu của anh."

Môi họ chặt chẽ hôn nhau, lúc này trong lòng họ đều tràn ngập hạnh phúc. Khả Khả biết mình đã tìm được hạnh phúc thật sự.

Kết Thúc

